

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร"

ของ อมิตา แก้วตา

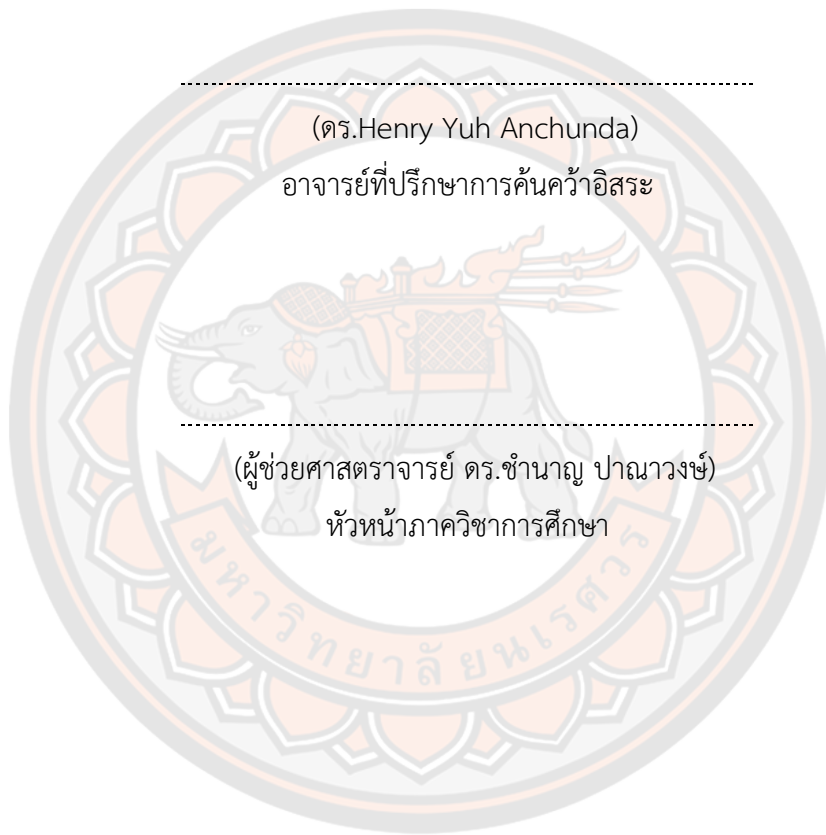
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(ดร. Henry Yuh Anchunda)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชำนาญ ปาณาวงษ์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดง บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร
ผู้วิจัย	อมิตา แก้วตา
ประธานที่ปรึกษา	ดร. Henry Yuh Anchunda
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2566
คำสำคัญ	บทบาทสมมติ, ทักษะการพูด, ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 42 คน โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เลือกโดยสุ่มแบบกลุ่ม (Group random sampling) การวิจัยครั้งนี้เป็นลักษณะงานวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre- Experimental Research) โดยใช้รูปแบบตามแผนการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group-Pretest-Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บข้อมูลคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจำนวน 5 บทเรียน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทบาทสมมติ ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 5 สัปดาห์ สถิติในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย- test และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2 หลังการทดลอง ภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ที่ระดับ B1+ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือการศึกษาภาคบังคับที่กำหนดไว้ที่

ระดับ A2 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทบาทสมมติรวมทุกด้านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก (Mean = 4.01, S.D. = 0.71) การศึกษาครั้งนี้พบว่า กิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วม ช่วยให้นักเรียนบรรลุระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่คาดหวังตามมาตรฐาน CEFR และได้รับการตอบรับอย่างดีจากนักเรียน

Title	AN ENHANCEMENT OF SEVENTH-GRADE STUDENTS' ENGLISH SPEAKING SKILL THROUGH ROLE- PLAY: KHANUWITTAYA SCHOOL, KAMPHAENGPHE
Author	Amita Kaewta
Advisor	Henry yuh Anchunda, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2023
Keywords	Role-play speaking skills English-speaking ability

ABSTRACT

This study aims to 1) compare the students' English-speaking ability before and after the hypothetical role-playing activity test, 2) assess their English-speaking ability after the hypothetical role-playing activity test using the CEFR standard language competency level of A2, and 3) evaluate the student's satisfaction of the learning management process using hypothetical role-playing activities. For the sample group, 42 seventh-grade students (second semester, academic year 2022) from Khanuwittaya School, Kamphaeng Phet Province, were selected through random sampling. This pre-experimental research design study utilized the One-Group-Pretest-Posttest Design model. Data collection instruments included five role-play lessons, pre-post-tests to assess English speaking ability, and questionnaires to assess students' satisfaction with the role-playing activities. The study was conducted for five weeks. Data were analyzed using independent t-tests, mean, and standard deviation (S.D.). Research results showed that the English-speaking skills of the experimental group significantly improved after the hypothetical role-play activities designed for this study, with a 0.05 significant level. The English-speaking ability of the students after the CEFR posttest in all aspects was B1+, which was higher than the required CEFR level for junior high school, A2. The students rated the role-playing activities with a high satisfaction level, with a mean score of 4.01 and a standard deviation (S.D.) of 0.71. This study found that hypothetical role-playing activity effectively enhanced the participants' English-speaking ability, helped the

students achieve the expected English language proficiency level following the CEFR standard, and was well-received by the students.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ Dr. Henry Yuh Anchunda ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้อุทิศสละเวลาอันมีค่ามาเป็นທີ່ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ Dr. Henry Yuh Anchunda อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ แก้วนุช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.สุตภาภรณ์ ปัทมติก และ ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต คณะกรรมการการสอบโครงร่างค้นคว้าอิสระ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้การค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณ ดร.เกรียงศักดิ์ คงไทย ผู้อำนวยการโรงเรียน , ดร. โสภิตา มั่งอะนะ รองผู้อำนวยการโรงเรียน, นางหฤทัย เทพปั้น ครู คศ.3 โรงเรียนขามูวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร เป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขามูวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อนๆ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่คอยให้ความรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูลการทำวิจัย

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่เฝ้าตั้งใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแต่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพน้ำของระบบประปาในประเทศและผู้สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

อมิตา แก้วตา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	10
1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	10
1.2 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	10
1.3 คุณภาพผู้เรียน.....	10
2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ.....	10

2.1 ความหมายของบทบาทสมมติ.....	10
2.2 รูปแบบการใช้บทบาทสมมติ.....	10
2.3 ประโยชน์ของการใช้บทบาทสมมติ.....	10
2.4 หลักการและขั้นตอนการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอน.....	10
3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	10
3.1 เกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูด.....	10
3.2 ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	10
3.3 การประเมินความสามารถด้านการพูด	10
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
4.1 งานวิจัยในประเทศ	10
4.2 งานวิจัยต่างประเทศ	10
5. กรอบแนวคิดวิจัย	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
2. รูปแบบการวิจัย	28
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
4. วิธีดำเนินการทดลองและการรวบรวมข้อมูล.....	35
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	37
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย	37
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 5 การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	46

5.1 สรุปผลการวิจัย.....46

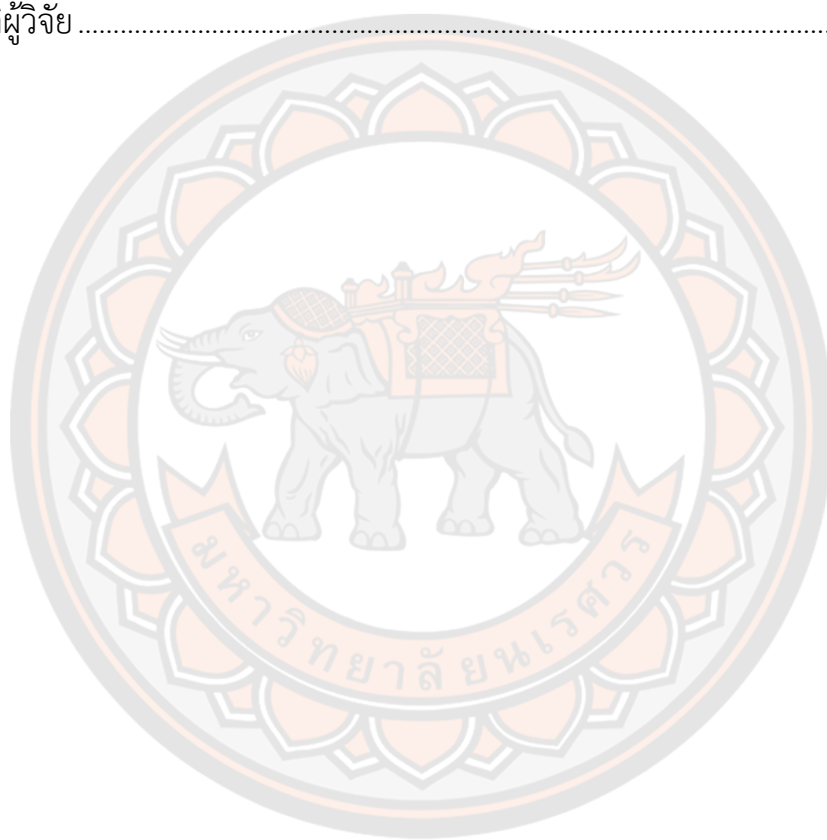
5.2 การอภิปรายผล.....47

5.3 ข้อเสนอแนะ.....51

บรรณานุกรม.....52

ภาคผนวก.....56

ประวัติผู้วิจัย.....96

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตารางกำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดตามหลักสูตรของระดับชั้น.....	12
ตาราง 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ (t-test) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง.....	40
ตาราง 3 ผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยผู้ประเมิน 2 คน	41
ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2 ตามเกณฑ์หัวข้อเกณฑ์การประเมิน.....	43
ตาราง 5 แสดงความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ.....	44
ตาราง 6 แบบตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับการจัดเรียนรู้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ.....	71
ตาราง 7 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	73

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	26
ภาพ 2 คำอธิบายกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR).....	29
ภาพ 3 คำอธิบายกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR).....	30
ภาพ 4 ตารางเทียบคะแนนตามกรอบ CEFR ระดับ A2 กับ Global Scale of English.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในการสื่อสารทางภาษา ทักษะการ ฟัง พูด อ่านและเขียนจึงเป็นการสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่างๆ (อารีรักษ์ และคณะ, 2554; Dolati and Mikaili, 2011) ทั้งยังเป็นส่วนสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและเข้าใจวิถีทัศน์ของชาติอื่นๆ (กาญจนา, 2551; Manivannan, 2006) ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งทางด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อารีรักษ์ และ สิริพร (2553) โดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้มีการเรียนตั้งแต่ระดับชั้น ประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา อรรถพร (2554) แต่กระนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็มีปัญหา มาโดยตลอด ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง บุปผา (2555) จนกระทั่งเข้าสู่การเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ก็เกิดปัญหา เนื่องจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักเรียนไทยมีปัญหามากที่สุด ทั้งๆที่ทักษะการพูดก็มีความสำคัญต่อนักศึกษาในประเทศไทยเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตามโลกปัจจุบันได้กำหนดเป้าหมายของการสอนทักษะการพูดเป็นการพัฒนาการสื่อสารของนักเรียน เนื่องจากวิธีการสอนนั้นนักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกออกมาเป็นคำพูดได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคมและวัฒนธรรมที่เหมาะสม แต่กรณีของการติดต่อสื่อสารนั้นเน้นการสอนเพื่อให้นักเรียนภาษาที่สองได้มีวิธีที่ดีที่สุดในการพูด นักเรียนส่วนใหญ่ถือเอาความสามารถในการพูดเป็นเพียงเครื่องวัดความสำเร็จในแง่ความสามารถในการสนทนาได้ตอบ ซึ่งเป็นเป้าหมายของภาษา ดังนั้นหากผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ วิธีการพูดหรือไม่ได้รับโอกาสในการพูดในห้องเรียนภาษา นักเรียนอาจจะไม่มีแรงกระตุ้นและไม่มีความสนใจในการเรียนรู้ใดๆ ในทางตรงกันข้าม หากกิจกรรมถูกนำไปใช้ในทางที่ถูกต้อง นักเรียนได้ฝึกพูดในชั้นเรียนอย่างสนุกสนาน ทำให้

ห้องเรียนภาษามีความสนุกสนานและมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น (Harmer. 2004 : Web site) การสอน การพูดมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง การที่นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สองอย่างชัดเจนนั้นให้มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนและความสำเร็จต่อไปทุกช่วงชีวิต ดังนั้นจึงจำเป็นที่ผู้สอนภาษาควรใส่ใจอย่างยิ่งกับการสอนพูดมากกว่า การให้นักเรียนท่องจำ การจัดสภาพแวดล้อมทางการสื่อสารนั้นมีความหมายมากมายและเกิดขึ้นโดยตรงกับความต้องของนักเรียน โดยวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการพูดต่าง ๆ เช่นที่กล่าวข้างต้นสามารถช่วยนักเรียนได้เป็นอย่างมากในการพัฒนาทักษะการโต้ตอบขั้นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับชีวิตนักเรียน กิจกรรมเหล่านี้ทำให้นักเรียนมีทักษะและกระบวนการเรียนรู้ และในเวลาเดียวกันทำให้การเรียนรู้มีความหมายและสนุกสำหรับพวกเขา Kayi (2006) การพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนนั้นเป็นเรื่องยากแต่การสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในการพูดและวิธีการพูด แต่มีกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์สามารถสอนได้ทุกๆอย่าง กระบวนการนี้เป็นกิจกรรมที่ทำให้กำลังใจซึ่งแตกต่างจากทักษะอื่นๆ Labastida (2011) การสำรวจของสถาบันสอนภาษาอังกฤษระดับโลกประจำปี 2560 ที่จำแนกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักพบว่า ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 53 หรือจัดเป็นกลุ่มประเทศที่มีทักษะภาษาอังกฤษระดับต่ำและมีคะแนนน้อยกว่าประเทศเวียดนาม ซึ่งอยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียนเช่นกัน แสดงให้เห็นว่า ควรจะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น โดยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ทักษะคิดและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ดอร์นเย่และไซเซอร์ Dornyei and Csizer (2002) และการ์ดเนอร์ Gardner (1985) มีความเห็นว่า ทักษะคิดของผู้เรียนมีต่อผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากทักษะคิดของผู้เรียนมีส่วนความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ เช่น ความคิด สติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึก และสังคมคนรอบข้าง ดังนั้น ปัจจัยด้านทักษะคิดจึงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

จากการสำรวจความคิดเห็นของครูในต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่าง ประเทศโดย Nunan (1993) อางใน Lazaraton (2001, p. 110) พบว่ามีปัญหา เกิดขึ้นในหองเรียนมากมาย เช่น นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน การใช้ภาษาแม่ และการที่ นักเรียนในแต่ละหองมีจำนวนมากจนทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกพูดภาษาอังกฤษได้น้อย ยิ่งไปกว่านั้น คือ การที่ครูไม่ใช้เจ้าของภาษาอาจทำให้ครูไม่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษเพียงพอ หรือไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแม้ว่าเด็กไทยส่วนใหญ่มีโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากกว่า 10 ปี ตามข้อบังคับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือมีโอกาสลงเรียนในสถาบันการสอนภาษาต่าง ๆ เพิ่มเติมแต่ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีเท่าที่ควรซึ่งปัญหาที่พบในการเรียนการสอนคือผู้เรียนขาดทักษะในการนำความรู้ในเรื่องที่เรียนมาใช้ในสถานการณ์จริงหรือในชีวิตประจำวันได้ ไม่กล้าแสดงออก มีความอาย ไม่กล้าพูดเพราะกลัวเสียหน้า ใช้การพูดแบบท่องจำมากกว่าการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีความกังวลในการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามรูปแบบกล่าวคือมีความกังวลในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ที่เรียนมาและมากกว่านั้นคือนักเรียนยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาสาเหตุเพราะไม่มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรืออยู่ในสภาวะแวดล้อมในการใช้ภาษาและขาดการฝึกฝนการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งส่วนหนึ่งของสาเหตุอาจจะมาจากการเรียนการสอนของครู ซึ่งครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่อาจจะให้ความสำคัญกับการสอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของภาษามากกว่าการนำความรู้ทางภาษามาใช้ กล่าวคือมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ในเนื้อหา และจดจำโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ ถูกต้องและเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในด้านทักษะการพูด การเรียนการสอนภาษาที่จะเน้นการใช้ภาษา (Language use) มากกว่าการเรียนรู้วิธีการใช้ภาษา (Language usage) (Yule, 1996) หรือการนำหน้าที่ทางภาษา (Language function) Halliday (1975) ไปใช้ในการสื่อสารความหมายในบริบทการสื่อสารแบบต่าง ๆ (Context of communication) (Cummins, 1984)

ยิ่งกว่านั้นเพื่อเป็นการพัฒนาที่เน้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เทียบเคียงกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) ซึ่งเป็นมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้การสอนและการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในปี ค.ศ. 2002 สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้ CEFR ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษา ปัจจุบัน CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาในด้านต่าง ๆ ซึ่งด้านการพูดมีการสนทนา การอภิปราย การแลกเปลี่ยนข้อมูล การติดต่อกิจธุระ การสนทนาทาง โทรศัพท์ การบรรยาย การโต้แย้ง การนำเสนอ ซึ่งในการจัดระดับความสามารถดังกล่าวก็ขึ้นอยู่กับระดับความรู้ทางด้านภาษาของแต่ละบุคคล โดยแบ่งความสามารถออกเป็น 6 ระดับความสามารถ ดังนี้ A1, A2, B1, B2, C1 และ C2 ซึ่งทักษะความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของเด็กประถมศึกษาเทียบอยู่ในระดับ A1 และ A2 โดย A1-A2 คือระดับผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ในด้านการสนทนา ผู้เรียน สามารถทักทาย ถามทุกข์สุข กล่าวลา ขอบคุน การขอ และให้ความช่วยเหลือโต้ตอบคำถามส่วนตัวง่าย ๆ บรรยายความคิด สามารถให้

ข้อมูลส่วนตัว เช่นที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ สัญชาติอายุ ครอบครัวและงานอดิเรก สามารถบรรยายเกี่ยวกับตัวเองและครอบครัวด้วยภาษาง่าย ๆ ได้ สามารถสนทนาถาม ตอบเรื่องในชีวิตประจำวันได้ เช่น แนะนำตนเอง และผู้อื่นได้ ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอยราคาสินค้าหรือหมายเลขโทรศัพท์ สถานที่ ภูมิศาสตร์ การเดินทาง และสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในการใช้ชีวิตประจำวันสามารถบรรยายเกี่ยวกับที่อยู่ของตนเองด้วยภาษาง่าย ๆ ความคาดหวัง ประวัติศาสตร์สิ่งแวดล้อมและสิ่งอื่น ๆ โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงและรูปธรรมได้ ตลอดถึงสามารถโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษได้ ในกรณีที่คู่สนทนาพยายามช่วยพูดอย่างช้า ๆ ชัด ๆ รวมไปถึงสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกิจวัตรประจำวันได้

กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นหนึ่งในวิธีการที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้นซึ่ง Littlewood (1981) กล่าวว่าการแสดงบทบาทสมมติเป็นการสร้างเทคนิคที่ดีในการเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกฝนในการสื่อสารทางภาษา ในทำนองเดียวกัน Revell (1979) กล่าวถึงบทบาทสมมติไว้ว่าเป็นการแสดงออกที่เป็นไปเองตามธรรมชาติของแต่ละบุคคลที่ตอบสนองต่อผู้อื่นในสถานการณ์ที่สมมติที่กำหนดขึ้นมาซึ่งบทบาทสมมติเป็นหนึ่งกิจกรรมซึ่งผู้มีส่วนร่วมหรือผู้แสดงรู้ว่าเนื้อหาหรือหัวข้อเกี่ยวข้องกับอะไร หรือ จะต้องรู้ข้อมูลมาก่อนเพื่อแสดงออกมาในรูปแบบการฝึก นอกจากนี้ Richards (2006) กล่าวถึงบทบาทสมมติไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนถูกกำหนดบทบาทและสถานการณ์ที่เตรียมมาก่อนหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ยึดข้อมูลหรือบทบาทที่ให้มาเป็นหลัก กล่าวคือ การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งเน้นการสอนโดยใช้บทบาทที่ถูกสมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามบทบาทที่ตนได้รับซึ่งการให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมตินั้นเพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้นครูผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้กำหนดบทสนทนาและบทบาทของแต่ละคนโดยกำหนดว่าผู้เรียนจะแสดงเป็นใครและจะพูดอย่างไรบ้าง พูดเกี่ยวกับอะไร แต่สิ่งที่จะพูดผู้สอนเป็นผู้กำหนดหรืออาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดเองโดยครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา การแสดงบทบาทสมมติจึงเป็นกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาและมีความสำคัญในการฝึกทักษะและการพูดภาษาอังกฤษอีกทั้งผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ในชีวิตจริงได้

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมขนาดกลางมีแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรวมทั้งมีการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น กิจกรรม ชมรมภาษาอังกฤษ ตลอดถึงค่ายภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตามทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าเป้าหมายที่

โรงเรียนกำหนดไว้คือร้อยละ 75 ของนักเรียนที่มีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รวมถึงการทดสอบกลางภาคและปลายภาคเรียนของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีนักเรียนร้อยละ 40 ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบกล่าวคือทั้งการทดสอบการพูดทางตรงและทางอ้อมเมื่อเทียบกับทักษะอื่น ๆ สาเหตุหลักมาจากการขาดความสนใจเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา คิดว่าภาษาอังกฤษมีความยากเรียนภาษาแบบการแปลเป็นภาษาแม่ ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนตลอดถึงขาดความรับผิดชอบนอกจากนี้ผู้เรียนขาดโอกาสที่จะนำภาษามาใช้ในชีวิตประจำวันซึ่ง กล่าวคือ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในเฉพาะชั่วโมงที่เรียนเท่านั้น อีกทั้งจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมีมากไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมในการฝึกปฏิบัติทางภาษา นอกจากนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาทางภาษา กฎเกณฑ์ หลักทางไวยากรณ์และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในการสอบมากกว่าการนำมาใช้ในสถานการณ์จริง ส่วนความรู้ทางภาษานำไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันเน้นการเรียนรู้จากเนื้อหาในหนังสือมากกว่าการฝึกฝนการฟังและการพูด

ด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ดังนั้นจึงได้นำแนวทางการจัดการเรียนการสอนนี้มาใช้ เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีเนื้อหาที่ศึกษามาจากตามหลักสูตรแกนกลางการเรียนรู้สาระภาษาต่างประเทศระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และจะได้นำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้เป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติและเพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยผ่านการแสดงบทบาทสมมติ ได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์เสมือนจริง และยังได้เรียนรู้ในบรรยากาศที่ไม่ตึงเครียด ได้ต่อยอดพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาลุมวิทวิทยา จำนวน 420 คน จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 42 คน โรงเรียนชาลุมวิทวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เลือกโดยสุ่มแบบกลุ่ม (Group random sampling) ซึ่งครูผู้สอนประจำวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเป็นผู้เลือกกลุ่มให้เพื่อให้เหมาะสมแก่การจัดตารางเรียนของโรงเรียน

1.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

1.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

1.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เรื่อง Speak up! รายวิชาภาษาอังกฤษ อ21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เนื้อหาที่ใช้ มีดังนี้

1. Talking about personal Information
2. Telephoning
3. Giving Direction

4. Making a reservation

5. Making an apology

1.4 ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เวลา 5 สัปดาห์ จำนวน 15 ชั่วโมง ไม่นับรวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

1.5 ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนชาณุวิทยา 341 หมู่ 2 ตำบลแสนตอ อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร 62130

2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2

2.1 แหล่งข้อมูล คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จำนวน 42 คน หลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

2.2 ตัวแปรที่ศึกษา

2.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

2.2.2 ตัวแปรตาม

2.2.2.1 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.2.1 กรอบมาตรฐาน CEFR

3. การศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

3.1 แหล่งข้อมูล คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จำนวน 42 คน หลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความพึงพอใจต่อกิจกรรมและกระบวนการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) หมายถึง การสอนรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาท สภาพความเป็นจริงจากสิ่งที่เกิดขึ้น ผ่านการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งเทคนิคการสอนรูปแบบนี้ นับว่าเป็นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ลงมือปฏิบัติร่วมกันระหว่างผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้สมัยใหม่ ที่มุ่งเน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ

การสอนแบบการแสดงบทบาทสมมตินั้น เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการแสดงออก ทั้งจากการแสดงออกทางกายและการเรียนรู้ความรู้สึกนึกคิดผ่านตัวละคร เรื่องราว สถานการณ์ ตามสภาพความเป็นจริง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก มีทักษะในการแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองและรู้จักที่จะทำงานทีม โดยในการสอนรูปแบบนี้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการพูดสนทนาโต้ตอบในหัวข้อต่างๆตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดในแผนการเรียน ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นหรือสนทนาเรื่องใดๆ เป็นภาษาอังกฤษใช้ภาษาอังกฤษในการพูดได้ตามสถานการณ์ บทบาทที่กำหนดให้ ได้แก่

ในงานวิจัยนี้ ทักษะการพูดจะได้จากแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (English speaking test- pretest and posttest) ซึ่งประกอบด้วย การสนทนาคู่ (pair conversations) การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ เช่น คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา (vocabularies and structures) ความถูกต้อง (Accuracy) ไวยากรณ์ (Grammar) ความคล่องแคล่ว (fluency) และความสามารถในการสื่อสาร (communicative strategy)

กรอบมาตรฐาน CEFR หมายถึง กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ โดยการใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักเป้าหมายการจัดการเรียนรู้/การพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้เบื้องต้นกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (การศึกษาภาคบังคับ) ต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบกับกรอบ CEFR อยู่ในระดับ A2 ระดับคะแนน Global Scale of English ที่ 30-42 ขึ้นไป

ความพึงพอใจ หมายถึง คือความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถเป็นไปในทางที่ดีหรือในด้านบวก ความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจ และเจตคติของบุคคลที่มีต่องานหรือจากกระบวนการการจัดการเรียนรู้ต่างๆ สามารถตอบสนองความต้องการ หรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกบวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวัง ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมตินักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติอยู่ในระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. ได้แนวทางและวิธีการสอนที่น่าสนใจที่เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในกระบวนการเรียนรู้ตามสถานการณ์ต่างๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่
เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

- 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- 1.2 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 1.3 คุณภาพผู้เรียน

2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

- 2.1 ความหมายของบทบาทสมมติ
- 2.2 รูปแบบการใช้บทบาทสมมติ
- 2.3 ประโยชน์ของการใช้บทบาทสมมติ
- 2.4 หลักการและขั้นตอนการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอน

3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

- 3.1 เกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูด
- 3.2 ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
- 3.3 การประเมินความสามารถด้านการพูด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5. กรอบแนวคิดวิจัย

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 : ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากการทำวิจัยข้างต้นมีเนื้อหาสอดคล้องกับสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร และ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ในส่วนของมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของมาตรฐาน ต 4.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม (ตารางที่ 1)

ตาราง 1 ตารางกำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดตามหลักสูตรของระดับชั้น

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระแกนกลาง
ต 1.2	ต 1.2 ม.1/1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน	<ul style="list-style-type: none"> • ข้อความ นิทาน และบทกลอน • การใช้พจนานุกรม • การใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทางและสีหน้า ประกอบในการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ ใช้ชีวิตประจำวัน ต้องใช้ให้เหมาะสมตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด
ต 4.1	ต 4.1 ม.1/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> • ใช้ภาษาในการพูดหรือเขียน เพื่อนำเสนอข้อมูลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ

1.2 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศ

ที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อ คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วย การวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

1.3 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายอธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียน

บรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

- พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

- เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบ และ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

- ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๒,๑๐๐-๒,๒๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

- ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

2.1 ความหมายของบทบาทสมมติ

Shaftel and Shaftel. (1967:83-84) ให้ความหมายของบทบาทสมมติ หมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้สถานการณ์ในชีวิตจริง และเป็นแนวทางที่จะช่วยให้บุคคลดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

Ments. (1983:16) กล่าวว่า บทบาทสมมติคือการให้ผู้เรียนจินตนาการว่าตนเป็นบุคคลในสถานการณ์สมมติ จากนั้นให้ผู้เรียนแสดงบทบาทที่คิดว่าบุคคลที่อยู่ในสถานการณ์นั้นรู้สึก

สุวิทย์ มูลคำ (2545 : 53) ให้ความหมายของบทบาทสมมติไว้ว่า เป็นการสร้างหัวข้อเรื่องหรือสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริงแล้วแสดงตามบทบาทนั้น ตามความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ที่ผู้แสดงคิดว่าควรจะเป็น ภายหลังจากแสดงจะต้องมีการอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงออกทั้งด้านความรู้และพฤติกรรมของผู้แสดงเพื่อการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์จากความหมายของบทบาทสมมติที่กล่าวมา

สรุปได้ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการพูดที่ครูเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนแสดงตามสถานการณ์และบทบาทซึ่งใกล้เคียงกับความจริงโดยนักเรียนแสดงบทบาท ความรู้สึก เจตคติที่มีต่อบทบาทนั้น เป็นการนำประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ในการฝึกทักษะ ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์ซึ่งเป็นการประยุกต์ความรู้ของนักเรียน

2.2 รูปแบบการใช้บทบาทสมมติ

สมศิริ ปลั่งจิตต์ (2560) กล่าวว่า การใช้บทบาทสมมติมี 2 แบบ คือ

1. การใช้บทบาทสมมติที่เตรียมไว้ล่วงหน้า (Preplanned or Structure role playing) การใช้บทบาทสมมติแบบนี้มีรากฐานมาจากความคิดที่ว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนมากที่สุด ผู้เรียนเรียนรู้โดยการทดลองฝึกหัดและลองผิดลองถูก ผู้เรียนสามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่นและเลียนแบบหรือรู้โดยการมีปฏิริยาโต้ตอบพฤติกรรมของผู้เสนอบทบาทผู้เรียนจะทำหน้าที่ตีความและตัดสินใจอย่างพินิจพิเคราะห์ สมาชิกในกลุ่มจะเกิดความคิดรวบยอดในหลักการเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ เป็นโอกาสที่สมาชิกจะเพิ่มความรู้สึกเกี่ยวกับการรับรู้ การมองเห็นและ การแก้ปัญหา

2. การใช้บทบาทสมมติแบบอัตโนมัติ (Spontaneous role playing) รูปแบบการใช้บทบาทสมมตินี้คล้ายๆ กับแบบแรก คือ สมาชิกกลุ่มเรียนรู้ด้วยการสังเกตเลียนแบบและการวิจารณ์หรือติชม แต่ข้อมูลระหว่างทฤษฎีนี้ต่างกับทฤษฎีแรกคือ กระบวนวิเคราะห์ในสถานการณ์การเรียนรู้ในแบบนี้ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้คิดหารูปแบบพฤติกรรมของเขาเองมาทดลอง และค้นคว้าหา

แบบของพฤติกรรมใหม่ๆ การใช้บทบาทสมมติแบบนี้มักใช้ปนกับแบบแรก ซึ่งขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของกลุ่ม

กล่าวโดยสรุป การใช้บทบาทสมมติทั้ง 2 แบบ คือ บทบาทสมมติที่ครูได้เตรียมบทบาทไว้ล่วงหน้า และบทบาทสมมติที่ไม่ได้เตรียมไว้ล่วงหน้า ทั้ง 2 แบบมีจุดที่ต่างกัน กล่าวคือการใช้บทบาทสมมติที่เตรียมไว้ล่วงหน้าเน้นความพร้อมของผู้แสดงที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละบทรวมถึงการจัดฉากให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือสถานการณ์นั้นๆ ส่วนรูปแบบการใช้บทบาทสมมติที่ไม่มีการเตรียมไว้ล่วงหน้าเน้นไหวพริบ เซอร์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์อย่างฉับไวของผู้แสดง

2.3 ประโยชน์ของการใช้บทบาทสมมติ

Ladousse (1987) ได้กล่าวถึงกิจกรรมบทบาทสมมติว่า เป็นกิจกรรมที่ใฝ่มน้าวจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเพิ่มความมั่นใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะให้ความสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านการแสดงบทบาทที่ตนเองได้รับ นอกเหนือจากนั้นผู้เรียนยังมีโอกาสแสดงความรู้สึกภายใน บอกปัญหาหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านกิจกรรมนี้ในขณะที่ Scarcella (1978) ได้พูดถึงกิจกรรมบทบาทสมมติว่า เป็นกิจกรรมที่แสดงถึงการพัฒนาในเรื่องของคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ นอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมการใช้ภาษาโดยธรรมชาติ และต้นสนะ มูลทาศิต (2558) ได้สรุปประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาที่หลากหลายสถานการณ์ นอกจากนั้นยังทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และการแก้ปัญหา และเกิดความภาคภูมิใจในกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผ่านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

Harmer (1998) กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนจินตนาการว่าพวกเขากำลังอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันแล้วแสดงออกมา เช่นเดียวกับ Doff (1990) ที่กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติคือกิจกรรมที่นำสถานการณ์ในชีวิตจริงมาสู่ห้องเรียน นอกจากนั้น Ments (1989) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. นักเรียนได้แสดงออกถึงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ออกมา
2. นักเรียนสามารถพูดหัวข้อและปัญหาส่วนตัวในการสนทนา
3. นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเองและผู้อื่น
4. นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม และแสดงให้เห็นถึงปัญหาสังคม
5. นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นจะถูกให้ออกโอกาส และให้ความสำคัญต่อการแสดงออกในการแสดงภาษา ท่าทาง และอารมณ์

ญาดาพนิต พิณกิล (2559) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติ ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนได้เรียนรู้การประพฤติ และปฏิบัติตน ในสังคมได้เหมาะสม
2. ผู้เรียนได้รู้จักพัฒนาการฝึกปฏิบัติ คือ รู้สึก คิด และกระทำอย่างมีระบบ

3. ผู้เรียนได้ผ่อนคลายความตึงเครียด
4. ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหาและรู้จักตัดสินใจ
5. ผู้เรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการปรับตัว และมีความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด
6. ผู้เรียนได้ร่วมกันพัฒนาความสามัคคีโดยการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่น
7. ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการรับรู้ความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเองและผู้อื่น ทำให้มองโลกกว้างขึ้น
8. ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นว่ามีความแตกต่างจากตัวเอง และสามารถยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
9. ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออกหลายบทบาท
10. ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจค่านิยมของตนเองและผู้อื่นซึ่งสามารถทำให้รู้จักตัดสินใจเลือกค่านิยมของตนเองได้อย่างมีเหตุผล
11. ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น
12. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นจากประโยชน์ของการใช้บทบาทสมมติที่กล่าวมา

สามารถสรุปได้ว่าบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในการปฏิบัติตนในสังคม ฝึกการแก้ปัญหา และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจอีกทั้งเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น ตลอดจนสามารถปฏิบัติตนต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและเกิดความสามัคคี

2.4 หลักการและขั้นตอนการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอน

2.4.1 หลักการนำบทบาทสมมติไปใช้

การนำบทบาทสมมติไปใช้ในห้องเรียนนั้น วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ (2562) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

1. การแสดงบทบาทสมมติควรให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ไม่ควรใช้เพื่อการบันเทิงเพียงอย่างเดียว
2. ในการแสดงบทบาทสมมติไม่ควรกำหนดเวลาตายตัวลงไป
3. เรื่องที่นำมาใช้ไม่ควรเป็นเรื่องที่ยากเกินไป ควรเป็นเรื่องที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากอภิปรายเมื่อแสดงจบแล้ว
4. การแสดงบทบาทสมมติจะได้ผลเต็มที่เมื่อนำมาใช้ติดต่อกันพอสมควร ไม่ใช่เป็นการค้นการเรียนรู้เพียงครั้ง 2 ครั้ง เพียงแก้ปัญหาความเบื่อหน่ายของผู้เรียนเท่านั้น

5. ควรใช้การแสดงบทบาทสมมติเมื่อต้องการให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และฝึกทักษะในการปฏิบัติในเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์

2.4.2 ขั้นตอนการนำการแสดงบทบาทสมมติไปใช้

Ments (2019) ได้เสนอแนะขั้นตอนเสนอการนำบทบาทสมมติไปใช้ไว้ 7 ขั้นตอน

1. ตั้งจุดประสงค์และพิจารณาวิธีการใช้กิจกรรมในการสอน
2. พิจารณาข้อจำกัดภายนอก
3. รวบรวมปัจจัยสำคัญแห่งปัญหา
4. เลือกแบบ หรือ เขียนบทบาทโดยสรุป
5. ดำเนินกิจกรรม
6. อภิปราย
7. ติดตามผล

3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ศศิลักษณ์ เกตุจรัส (2561 ; อ้างอิงจาก Harris. 1988 : 81 – 82) กล่าวว่า ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้พูดสื่อสารความหมายที่ถูกต้อง ประกอบด้วย

1. การออกเสียง (Pronunciation)
2. ไวยากรณ์ (Grammar)
3. คำศัพท์ (Vocabulary)
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
5. ความเข้าใจ (Comprehension)

3.1 เกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูด

เกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูด นำวัดผลและประเมินผลด้านภาษาได้กำหนดเกณฑ์ในการทดสอบความสามารถด้านการพูดไว้หลายแบบ ดังนี้

J.L.D Clark เป็นระบบการให้คะแนนวัดความสามารถ

ด้านการพูดการออกเสียง (Pronunciation)

1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก
3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว

4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม
4. ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในทุกสถานการณ์

ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง

ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency)

1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. พูดๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติหยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

3.2 ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2554) ได้กำหนดระดับการประเมินการใช้ภาษา ดังนี้ระดับ 9 ระดับผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา คือ ใช้ภาษาเหมือนเจ้าของภาษา มีความถูกต้อง และมีลีลาภาษา ใช้สำนวนได้เหมือนภาษาของตนเองระดับ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก คือ พูดได้ชัดเจนและมีความสามารถทัดเทียมกันกับบุคคลที่พูดได้สองภาษา

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี คือ สามารถเข้าใจสถานการณ์ส่วนใหญ่ในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำ มีความไม่เข้าใจหรือข้อจำกัดทางภาษาเป็นครั้งคราว แต่ไม่เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ คือ สามารถเข้าใจสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้ แต่ยังขาดความคล่องแคล่ว และความถูกต้อง บางครั้งเข้าใจผิด หรือมีข้อผิดพลาดทางภาษาที่สำคัญ

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้พอประมาณ คือ สามารถติดต่อสื่อสารทั่วไปได้ แต่มักใช้ภาษาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาได้น้อย คือ ขาดลีลา ความคล่องแคล่ว และความถูกต้อง สื่อสารได้ยากลำบาก บางครั้งเข้าใจผิดเนื่องจากสำเนียง และไวยากรณ์ แต่ไม่ถึงกับล้มเลิก เสียกลาง ครัน

ระดับ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัดมาก คือ มีความรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันดีกว่าระดับเริ่มเรียน แต่ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างต่อเนื่องได้

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย คือ ใช้ภาษาได้ต่ำกว่าระดับที่สื่อสารในชีวิตประจำวัน พูดได้เป็นคำ ๆ

ระดับ 1/0 ระดับไม่สามารถพูดให้เข้าใจได้

3.3 การประเมินความสามารถในการพูด

การทดสอบทักษะการพูดจะเน้นการสื่อความหมายมากกว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความหมายของสารของผู้พูดที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดการปฏิสัมพันธ์จะมีเฉพาะส่วนตอนเริ่มพูดที่มีการละลายพฤติกรรม (ice breaking) และตอนลงท้ายที่ผู้พูดให้มีการซักถามความเห็นผู้ฟังเป็นการสร้างสัมพันธภาพอันดีต่อการทดสอบการพูด ผู้เข้าสอบต้องรู้วัตถุประสงค์ของการพูดและบทบาทของตนเองว่าพูดในฐานะใดหรือสวมบทบาทใดในการพูดและในการพูดนี้มีผู้ฟังร่วมอยู่ด้วยหรือไม่ ผู้ฟังเป็นใคร มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องผู้พูดจะพูดมากน้อยเพียงใดนอกจากนี้ผู้พูดต้องรู้ว่า จะพูดในสถานการณ์ใดมีใครเป็นผู้ฟังให้คะแนนมีเพื่อนร่วมชั้นเป็นกรรมการตัดสินหรือไม่มีสื่อโสตทัศนใดที่ใช้ เช่นมีภาพนิ่ง สไลด์ วิดิทัศน์ เทปบันทึกเสียงประกอบการพูดหรือไม่ (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2544)

3.3.1 เกณฑ์การประเมินความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะและกระบวนการพูดภาษาอังกฤษต้องมีเกณฑ์การประเมิน (Criteria) หรือการให้คะแนน Scoring Rubric คือ เกณฑ์การให้คะแนนที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบหรือสร้างขึ้น มา เพื่อวัดแลประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เกณฑ์การประเมินจะต้องมีความชัดเจนในการให้คะแนน มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

Nitko (1996) ได้กล่าวถึงชนิดของการให้คะแนน (Scoring Rubric) ไว้ดังต่อไปนี้

1. Holistic Rubrics เป็นเกณฑ์การให้คะแนนผลงานหรือกระบวนการที่ไม่ได้แยกส่วนหรือแยกองค์ประกอบการให้คะแนน คือเป็นการประเมินผลงานหรือชิ้นงานในภาพรวม
2. Analytic Rubrics เป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบและคุณลักษณะ แล้วนำส่วนต่าง ๆ ของคุณลักษณะมาทำการรวมกันเพื่อประเมินผล
3. Annotated Holistic Rubrics มีลักษณะคล้ายกับแบบ holistic rubrics การให้คะแนนแบบ Holistic Rubrics จะพิจารณาคะแนนแบบครั้งเดียวต่อผลงานหนึ่งชิ้น

Harris (1990) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดโดยแบ่ง การให้คะแนนเป็น 5 ด้านโดยใช้เกณฑ์ในการประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

- ให้ 1 คะแนน การออกเสียงมีปัญหามากมายจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย
- ให้ 2 คะแนน การออกเสียงมีปัญหาซึ่งยากแก่การทำความเข้าใจ
- ให้ 3 คะแนน การออกเสียงมีปัญหาอยู่บ้าง มักจะออกเสียงผิดทำให้เกิดความสับสน
- ให้ 4 คะแนน สามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่
- ให้ 5 คะแนน สามารถออกเสียงได้เทียบเท่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา 30

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

- ให้ 1 คะแนน ไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิดมาก
- ให้ 2 คะแนน สามารถใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้ แต่มีการเรียงลำดับคำ ผิดบ่อย ๆ
- ให้ 3 คะแนน ผู้พูดยังคงมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ่อยครั้ง ความหมายผิดไปบ้าง
- ให้ 4 คะแนน ผู้พูดยังมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์อยู่บ้าง แต่สื่อความหมาย
- ให้ 5 คะแนน ผู้พูดยังมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

- ให้ 1 คะแนน ผู้พูดไม่สามารถสนทนาได้เนื่องจากขาดความรู้ด้านคำศัพท์
- ให้ 2 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดและมีความรู้ด้านคำศัพท์จำกัดมาก
- ให้ 3 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในการสนทนาอยู่ในวงจำกัด
- ให้ 4 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมในบางครั้ง
- ให้ 5 คะแนน ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์สำนวนได้เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

- ให้ 1 คะแนน ผู้พูดมีการหยุดเว้นวรรคในการพูดนานมาก ไม่สามารถสนทนากัน
- ให้ 2 คะแนน ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานานบ้าง
- ให้ 3 คะแนน ความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังมีไม่ค่อยมากนัก
- ให้ 4 คะแนน ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดดีแต่ก็มีการพูดสะดุด
- ให้ 5 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่วเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจได้ (Comprehension)

- ให้ 1 คะแนน ผู้พูดไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อความหมายให้เข้าใจได้เลย
- ให้ 2 คะแนน ผู้พูดมีความยากลำบากในการคิดคำพูด จะพูดซ้ำ พูดคำซ้ำไปซ้ำมา
- ให้ 3 คะแนน ผู้พูดเข้าใจสิ่งที่พูด แต่พูดได้ค่อนข้างช้าและมีการพูดซ้ำ
- ให้ 4 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วนแต่พูดช้าบ้างเป็นบางครั้ง

ให้ 5 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ได้จัดทำคู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล โดยกล่าวถึงกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ว่าเป็นมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินความสามารถของภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในปี ค.ศ. 2002 ซึ่งแบ่งกลุ่มผู้เรียนไว้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic User) 2) กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User) และ 3)กลุ่มผู้ใช้ภาษาคล่องแคล่ว (Proficient User) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic User)

ระดับ A1 (Beginner) ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้างมีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน

ระดับ A2 (Elementary) ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวัน(ในระดับกลาง) เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความคิดฝันความคาดหวัง ประวัติสิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ

2. กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User)

ระดับ B1 (Intermediate) ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปถ้าเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ความคิดฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้

ระดับ B2 (Upper Intermediate) ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษาพูดและเขียนได้แทบทุกเรื่องอย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้

3. กลุ่มผู้ใช้ภาษาคล่องแคล่ว (Proficient User)

ระดับ C1 (Advanced) ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้ สามารถแสดงความคิดความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องหยุดคิดคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาทั้งในด้านสังคม การทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับ C2 (Proficiency) ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงเจ้าของภาษาสามารถใช้ภาษามาตรฐานได้อย่างสละสลวย ถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถอ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับได้เข้าใจ สามารถเลือกใช้ภาษาสำหรับพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ

4.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในประเทศไทย พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ศศิกานต์ โคตรนาถ, และอโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง (2564) ได้ศึกษาวิจัยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีทั้งสิ้น 40 คน ระยะเวลาในการวิจัยทั้งหมด 14 ชั่วโมง ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีขั้นตอนที่ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ จัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึก ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุป ผลการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติที่กล่าวมาล้วนเป็นปัจจัยส่งเสริมให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้รับการสอนและพัฒนาทักษะการพูดทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติพบว่าระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และนักเรียนนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

มานิตา สิทธิไพโร, และยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง WE are Friends โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน จัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบวัดภาคปฏิบัติ จำนวน 3 สถานการณ์ โดยแต่ละสถานการณ์มีการวัด 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความถูกต้อง 2) ความคล่องแคล่ว และ 3) การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการปฏิบัติเฉลี่ยคิด เป็นร้อยละ 79.17 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมมาก ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

รสสุคนธ์ โทอุบล (2562) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย ได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมงรวม 8 ชั่วโมง ด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนกิจกรรมบทบาทสมมติ ขั้นกิจกรรมบทบาทสมมติ และขั้นหลังกิจกรรมบทบาทสมมติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

เนตรชนก โฉมทอง (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 26 คน เป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Time Series Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร 3) แบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 4) แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร 5) ประเด็นคำถามการทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR) 6) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยการใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี 2) นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมากและขอเสนอแนะเห็นควรให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นโดยการเรียนรู้กับครูชาวต่างชาติเพิ่มระยะเวลาในการเรียนรู้ด้านการออกเสียง

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

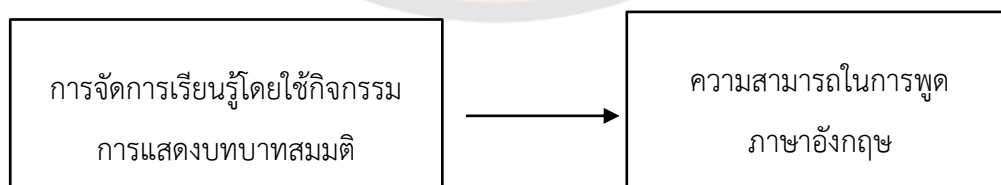
Bimantara Wicaksana (2020) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการเล่นบทบาทสมมติต่อทักษะการพูดของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนของ SMKS Muhammadiyah Pangkalan Bun การวิจัยเชิงทดลองถูกนำมาใช้ในงานวิจัยนี้ โดยใช้กลุ่มทดลองและการควบคุมสองกลุ่ม กลุ่มมัลติมีเดีย 1 เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มมัลติมีเดีย 2 เป็นกลุ่มควบคุม มี

การประชุม 6 ครั้งสำหรับแต่ละกลุ่ม มี 4 การประชุมสำหรับการปฏิบัติ และอีก 2 การประชุมสำหรับการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบ จากการทดสอบ t สำหรับตัวอย่างอิสระ ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าค่าของ t-test น้อยกว่า 0.04 หมายความว่า ผลของคะแนนหลังการทดสอบในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จากนั้น จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง pretest กับ post test ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองได้เหนือกว่ากลุ่มควบคุมใน 2.20 หมายความว่าการเล่นบทบาทมีประสิทธิภาพในการพูดทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษ

Bilal, Oqla และ Abdallah (2017) ได้ทำการศึกษาและวิจัยเรื่องผลของการใช้กลยุทธ์การแสดงบทบาทสมมติในทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของแฮร์ริส (Harris, 1977) มาเป็นแนวคิดโดยมีองค์ประกอบรวม ทั้งหมด 5 ข้อคือการออกเสียง (pronunciation) ไวยากรณ์ (grammar) คำศัพท์ (vocabulary) ความคล่องแคล่ว (fluency) และ ความเข้าใจ (comprehension) กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 86 คน จาก 2 ห้องเรียนซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลอง มีจำนวน 42 คน และกลุ่มควบคุม มีจำนวน 44 คน ซึ่งผลของการศึกษาพบว่ากลยุทธ์การแสดงบทบาทสมมติตามแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษทั้ง 5 องค์ประกอบ มีประสิทธิภาพอย่างมีนัยสำคัญต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งสามารถเห็นได้จากคะแนนของกลุ่มทดลองหลังใช้กลยุทธ์การแสดงบทบาทสมมติที่เพิ่มมากขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม

5. กรอบแนวคิดวิจัย

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา มีกรอบแนวคิดดังภาพที่ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากการการศึกษาเรื่อง ”การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติตามวิธีการสอนแบบฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา” การวิจัยครั้งนี้เป็นลักษณะการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Research) โดยใช้รูปแบบตามแผนการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group-Pretest-Posttest Design) (Nunan & Bailey, 2009) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ กับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ โดยผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการทดลองและการรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จำนวน 420 คน จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 42 คน โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เลือกโดยสุ่มแบบกลุ่ม (Group random sampling) ซึ่งครูผู้สอนประจำวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเป็นผู้เลือกกลุ่มให้ เพื่อให้เหมาะสมแก่การจัดตารางเรียนของโรงเรียน

2.รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre- Experimental Research) โดยใช้รูปแบบ (One-Group-Pre test-Post-test Design) (Nunan & Bailey, 2009) โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง speak up สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 บทเรียน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

ชั้นการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง speak up สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 ชั่วโมง ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

1.3 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และกำหนดเนื้อหา เรื่อง Speak up ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง เวลาจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 15 ชั่วโมง โดยการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ มาใช้ในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ม.1/1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมและสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน

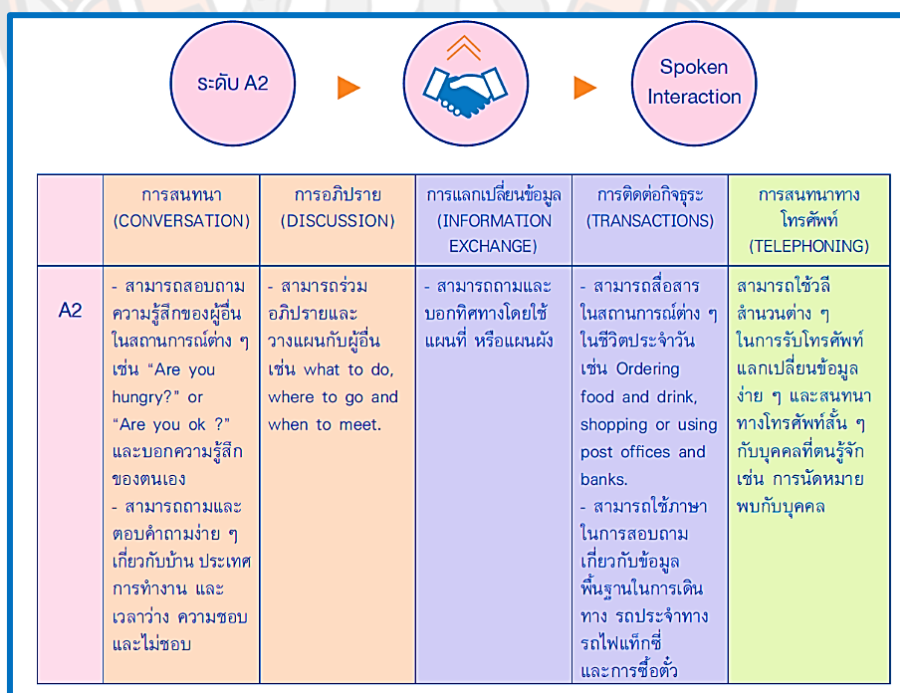
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

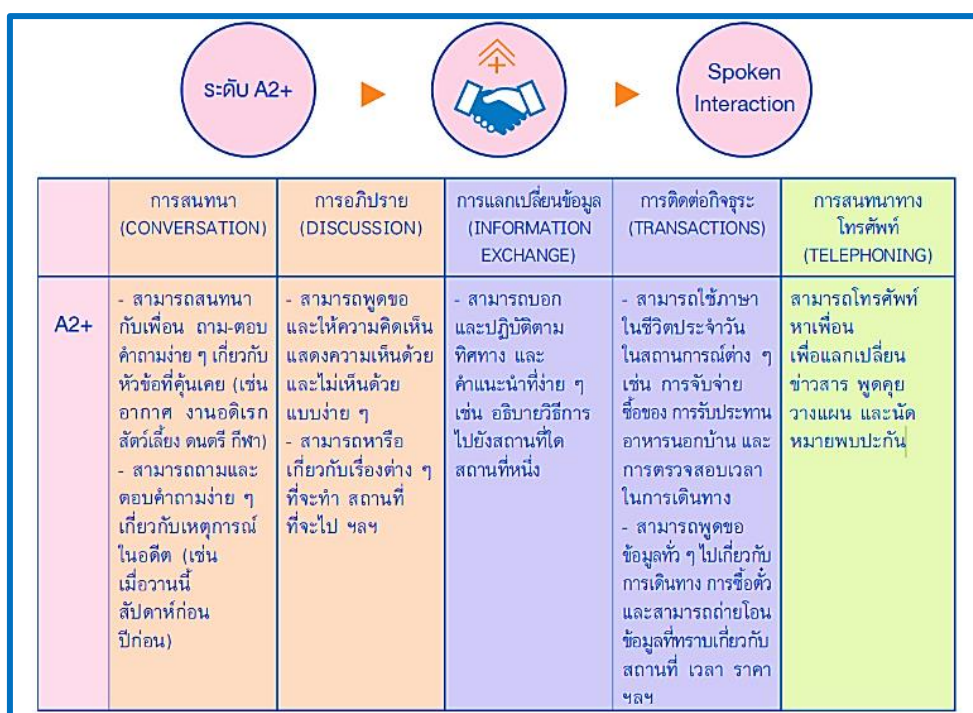
ต 4.1 ม.1/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

จากการศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในด้านการพูด มีดังนี้ สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมและสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

1.4 ศึกษากรอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (CEFR) ในระดับ A 1 และ A 2 ในด้านการพูด มีการสนทนา การอภิปราย การแลกเปลี่ยนข้อมูล การติดต่อธุระ การสนทนาทาง โทรศัพท์ การบรรยาย การโต้แย้ง การนำเสนอ ซึ่งทักษะความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบกับกรอบ CEFR อยู่ในระดับ A2 ระดับคะแนน Global Scale of English ที่ 30-42 ขึ้นไป

ภาพ 2 คำอธิบายกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR)

ภาพ 3 คำอธิบายกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) (EAQUALS BANK OF DESCRIPTORS - AS LEVELS) ระดับ A2+

CEFR ¹	EF SET	TOEFL iBT ²	IELTS ³	TOEIC (R&L) Total Score ⁴	Cambridge English Scale ⁵	Global Scale of English ⁶
< A1	1 - 10	n/a	n/a	n/a	80 - 99	n/a
A1 Beginner	11 - 30	n/a	n/a	120 - 220	100 - 119	22 - 29
A2 Elementary	31 - 40	n/a	n/a	225 - 545	120 - 139	30 - 42
B1 Intermediate	41 - 50	42 - 71	4.0 - 5.0	550 - 780	140 - 159	43 - 58
B2 Upper Intermediate	51 - 60	72 - 94	5.5 - 6.0	785 - 940	160 - 179	59 - 75
C1 Advanced	61 - 70	95 - 120	6.5 - 7.5	945 - 990	180 - 199	76 - 84
C2 Proficient	71 - 100	n/a	8.0 - 9.0	n/a	200 - 230	85 - 90

ภาพ 4 ตารางเทียบคะแนนตามกรอบ CEFR ระดับ A2 กับ Global Scale of English

1.5 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

- 1.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Talking about personal Information
- 1.3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Telephone
- 1.3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Giving Direction
- 1.3.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Making a reservation
- 1.3.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Making an apology

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเรื่องการใช้ภาษา และความเหมาะสมในการนำเนื้อหาที่นำมาใช้ในกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญดังนี้

- ปรับปรุงเรื่องของการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- ปรับปรุงเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นที่จะสอน
- ตัดเนื้อหาบางตอนออก ให้พอดีกับระยะเวลาที่ต้องการนำเสนอ

1.6 จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินค่าความเหมาะสมโดยมีรายละเอียดและเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

การประเมินความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งกำหนดระดับการประเมินความเหมาะสมเป็น 5 ระดับ ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ตรวจสอบและพิจารณา (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99-100) ดังนี้

ระดับคุณภาพและความเหมาะสม	ระดับคะแนนเฉลี่ย
มีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด	4.51 - 5.00
มีคุณภาพและเหมาะสมมาก	3.51 - 4.50
มีคุณภาพและเหมาะสมปานกลาง	2.51 - 3.50
มีคุณภาพและเหมาะสมน้อย	1.51 - 2.50
มีคุณภาพและเหมาะสมน้อยที่สุด	1.00 - 1.50

ถ้าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสม

ซึ่งพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.79 และ 0.31 ตามลำดับ

- 1.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง Speak up ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ให้สมบูรณ์และพร้อมที่จะนำไปใช้จริงต่อไป
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ
- 2.1 ศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Speak up ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ หนังสือเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคู่มือครู
- 2.2 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จากหนังสือการวัดและประเมินผล และเอกสารประกอบการเรียนวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแล้วสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (English Speaking Test)
- 2.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ
- 1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อสอบ การวิเคราะห์วัตถุประสงค์รวมทั้งวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ
 - 2) ออกแบบและสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
 - 1 ชุด และหลังการทดลองอีก 1 ชุดซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนาน โดยแบบทดสอบแต่ละชุดกำหนดให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ จำนวน 3 สถานการณ์ (6 บทบาทสมมติ) แต่ละสถานการณ์ประกอบด้วย 2 บทบาทสมมติที่แตกต่างกัน ให้นักเรียนเลือกเพียง 2 สถานการณ์ ด้วยวิธีการจับฉลาก โดยกำหนดให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติกับเพื่อนและสลับบทบาทกัน นักเรียนคู่ไหนที่ทำแบบทดสอบแล้วครูผู้ช่วยซึ่งผู้วิจัยขอความร่วมมือให้มาช่วยจะแยกนักเรียนที่ทำแบบทดสอบแล้วออกมาเพื่อไม่ให้มาพบกัน เพื่อป้องกันการสอบถามซึ่งจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำกันในการทำแบบทดสอบ แบบทดสอบแต่ละชุดประกอบด้วย การพูดสนทนาเรื่องทั่วไป (Speak up) การพูดเพื่อขอและให้ข้อมูล (Talking about personal Information) การพูดทางโทรศัพท์ (Telephoning) การพูดถามทาง (Giving Direction) การพูดเพื่อจองที่พัก (Making reservation) การพูดขอโทษหรือแสดงความเสียใจ (Making an apology) แบบทดสอบนี้ใช้ทดสอบก่อนกาทดลองและหลังการทดลอง เพื่อวัดความสามารถทางการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามบทบาทที่กำหนด

3) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงโดยใช้วิธีการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบแต่ละข้อ จากนั้นหาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

4) ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

5) เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูด

การสร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

ทักษะการพูดจะได้จากแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (English speaking test- pretest and posttest) ซึ่งประกอบด้วย การสนทนา คู่ (pair conversations) การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ เช่น การใช้คำศัพท์ (vocabularies) การออกเสียง (pronunciation) ความคล่องแคล่ว (fluency) และความสามารถในการสื่อสาร (communicative strategy)

สร้างเกณฑ์การให้คะแนนการสอบพูด โดยปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของ ฮีทตัน (Heaton. 1990 ; 68-71) ฮิลส์ดอน (Hilsdon. 1991 : 190-191) และกรมสามัญศึกษา หน่วยงานพิเศษ (ม.ป.ป.) เพื่อให้เหมาะกับระดับของกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดเกณฑ์ความสามาถออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความสามารถในการพูด	ช่วงคะแนน
ระดับอ่อนมาก	2 – 4 คะแนน
ระดับอ่อน	6 – 8 คะแนน
ระดับพอใช้	10 –12 คะแนน
ระดับดี	14 – 16 คะแนน
ระดับดีมาก	18 -20 คะแนน

ระดับ 5 (ดีมาก) สามารถสนทนาได้คล่องและมีความมั่นใจ ประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา สามารถพูดแสดงความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งได้ในเรื่องที่คุ้นเคยแต่ต้องใช้เวลาคิดหาคำศัพท์ในเรื่องที่ไม่คุ้นเคย ความสามารถในการเชิงไวยากรณ์พูดประโยคที่ซับซ้อนได้ถูกต้อง การออกเสียงชัดเจนแม้จะเป็นสำเนียงไทย การพูดมีความราบรื่นต่อเนื่อง

ระดับ 4 (ดี) สามารถสนทนาได้ก่อนข้างคล่อง และประสบความสำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา พูดแสดงความคิดเห็นอย่างผิวเผินได้แม้จะใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง

พยายามอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบางครั้ง การออกเสียงค่อนข้างชัดเจน การพูดค่อนข้างราบรื่นและต่อเนื่อง

ระดับ 3 (พอใช้) สามารถสนทนาได้แต่ไม่คล่อง ประสบความสำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สนทนา ไม่สามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้ การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดมาก มีการอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบ่อยครั้ง การออกเสียงบางครั้งไม่ชัดเจน การพูดไม่ต่อเนื่อง

ระดับ 2 (อ่อน) สามารถสนทนาได้ในขั้นพื้นฐาน ส่วนมากใช้ คำพูดโต้ตอบประเภทYes/No หรือคำเดียว คำศัพท์ที่ใช้อยู่ในวงจำกัดมาก การออกเสียงมักไม่ชัดเจน หยุดการสนทนาบ่อยครั้ง

ระดับ 1 (อ่อนมาก) พูดโต้ตอบเกือบไม่ได้หรือไม่เข้าใจเรื่องที่กำลังสนทนา การออกเสียงไม่ชัดเจน การสนทนาไม่ต่อเนื่อง มีการหยุดระหว่างสนทนานานและบ่อยครั้ง

2.4 กำหนดวิธีการให้คะแนน กำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัยและครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ในการสอนสอนใกล้เคียงกับผู้วิจัย 1 คน ซึ่งมีความเข้าใจแบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีการให้คะแนนตรงกัน ในการทดสอบมีการบันทึกเสียงการตอบของผู้เรียนแต่ละไว้ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาให้คะแนน ในกรณีผู้ประเมินให้คะแนนต่างกันมาก จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากผู้ประเมินทั้ง 2 คนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Speak up ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติตามวิธีการสอนแบบฟัง-พูด

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

3.2 ศึกษาแนวการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามความพึงพอใจที่จะสร้างขึ้นโดยกำหนดเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สร้างข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) โดยกำหนดความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	ระดับคะแนนเฉลี่ย
มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด	4.50 - 5.00
มีความพึงพอใจในระดับมาก	3.50 - 4.49
มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง	2.50 - 3.49

มีความพึงพอใจในระดับน้อย 1.51 - 2.49

มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด 1.00 - 1.49

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมของแบบสอบถาม จากนั้นนำความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC อยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ภาคปฏิบัติแล้วพิจารณาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระของแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการแสดงความคิดเห็นแล้วนำมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

คะแนน	1	หมายถึง	ใช้ได้
คะแนน	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
คะแนน	-1	หมายถึง	แก้ไข

เกณฑ์การแปลความหมายค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีดังนี้

คะแนน IOC ตั้งแต่ 0.05 – 1.00 หมายถึง มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้

คะแนน IOC ตั้งแต่ 0.05 – 1.00 หมายถึง ต้องปรับปรุง

โดยมีรายการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Speak up ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ 3 ด้าน ดังนี้

- 1.ด้านเนื้อหา
- 2.ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้
- 3.ด้านความสามารถในการพูด

3.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

3.6 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ฉ)

4. วิธีดำเนินการทดลองและการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้วางแผน และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ขอนหนังสือขออนุญาตทดลองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรเพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินการทดลองตามแนวทางที่พัฒนาขึ้นจากโรงเรียนชาณุกวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร

3.2 ซีแจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งจัดทำขึ้นจำนวน 5 บทเรียนใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ๆ ละ 3 คาบเรียน เนื่องจากว่าการแสดงบทบาทสมมติต้องใช้เวลาในการจัดเตรียม และทำการแสดงตามขั้นตอนรวมทั้งสิ้น 15 คาบเรียน ทั้งนี้ไม่รวมการทดสอบ 4 คาบเรียน ซึ่งนักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 2 ข้อ จากที่กำหนดให้ 4 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูดทางตรง ซึ่งในการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะมีสถานการณ์กำหนดให้ 4 สถานการณ์ โดยให้นักเรียนแต่ละคู่จับสลากเลือกเพียง 2 สถานการณ์ จากนั้นให้นักเรียนตกลงเลือกบทบาทและพูดสนทนาแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่คู่ของตนได้รับ กำหนดเวลาให้สถานการณ์ละ 3-5 นาที ต่อ 1 คู่โดยนักเรียนที่ทำการทดสอบแล้วจะถูกแยกออกไป เพื่อป้องกันการสอบถามข้อมูลซึ่งกันและกันและการเหลื่อมล้ำในการทำการทดสอบโดยภายหลังที่เรียนจบแล้วนักเรียนทำการทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

3.2 นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการพูด (English speaking test) ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (pretest) ดังรายละเอียดข้างต้น โดยมีผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษอีก 1 ท่าน รวม 2 ท่าน เป็นผู้ประเมินและบันทึกคะแนน

3.3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ตามหัวข้อที่กำหนดไว้

แผนที่	ชั่วโมงที่	หัวข้อ
1	1-3	Talking about personal Information
2	4-6	Telephone
3	7-9	Giving Direction
4	10-12	Making a reservation
5	13-15	Making an apology

3.4. ทำการทดสอบหลังเรียน (English speaking test- posttest) โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางตรงซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนดังรายละเอียดข้างต้นโดยมีผู้วิจัย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน และครูต่างชาติ 1 ท่านเป็นผู้ประเมินบันทึกคะแนน

3.5 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

3.6 นำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งมีแผนการทดลอง ดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
E	T1	X	T2

T1 หมายถึง การสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

T2 หมายถึง การสอบหลังการทดลอง (Post-test)

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนผ่านกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ โดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent samples (สมนึก ภัททิยธนี และคณะ. 2548 : 120 – 121)

2. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังเรียนด้วยการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติตามวิธีการสอนแบบฟัง-พูด วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

เกณฑ์การประเมิน	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง พึงพอใจที่ต่ำสุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือรวบรวมข้อมูล

5.1.1 ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธนี และคณะ. 2546 : 220)

$$IOC = \frac{\sum n}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	R	แทน	ผลรวมของคะแนนคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.1.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้วิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตรของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543: 125 - 126)

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ
และ	$s_t^2 = \frac{\sum_{i=0}^n x_i^2}{N} - x_i^{-2}$		
เมื่อ	x_i^2	แทน	ข้อมูลแต่ละค่าในแต่ละข้อ
	x_i^{-2}	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมด

6.2 สถิติพื้นฐาน

5.2.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) (Mean) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 105)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

\bar{x} = ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n = จำนวนคะแนนทั้งหมด

5.2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N-1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
-------	------	-----	----------------------

X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
Σ	แทน	ผลรวม

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 15 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเรียนก่อนและหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ดังนี้

นำผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จากผู้ประเมิน 2 คนมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาวิเคราะห์หาความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง ด้วยค่าสถิติ t-test แบบ dependent samples

2. ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2

นำผลคะแนนหลังการทดลองทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ จากผู้ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา (vocabularies and structures) ความถูกต้อง (Accuracy) ไวยากรณ์ (Grammar) ความคล่องแคล่ว (fluency) และความสามารถในการสื่อสาร (communicative strategy) มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาวิเคราะห์หาระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ด้วยการห่าร้อยละและเทียบกับเกณฑ์ CEFR ตามกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบกับกรอบ CEFR อยู่ในระดับ A2

3. ศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติที่ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการ

ทดลอง นำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำไปแปลความหมายค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผล ดังนี้

1.1 จากการศึกษาผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จากผู้ประเมิน 2 คน มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองด้วยค่าสถิติ t-test แบบ dependent samples เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านความสามารถของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง ดังปรากฏใน ตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) และค่าทดสอบ (t-test) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบ	Mean	S.D.	D	t	df	Sig
ก่อนทดลอง	8.42	1.99	3.63	11.89 *	41	0.0000
หลังทดลอง	12.05	1.38				

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 12.05 คะแนน (S.D. = 1.38) ในขณะที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 8.42 คะแนน (S.D. = 1.99) และผลต่างเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ย (D) มีค่าเท่ากับ 3.63 คะแนนค่าสถิติ t เท่ากับ 11.89 สรุปได้ว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 จากการทำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จากผู้ประเมิน 2 คน มาหาค่าเฉลี่ย ปรากฏผลดังใน ตาราง 3

ตาราง 3 ผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยผู้ประเมิน 2 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อน การทดลอง (20 คะแนน)		ค่าเฉลี่ย	คะแนนหลังการ ทดลอง (20 คะแนน)		ค่าเฉลี่ย	คะแนนผลต่าง (เพิ่ม/ลดลง)
	ผู้ประเมิน			ผู้ประเมิน			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 1	คนที่ 2			
1)	6	8	7	11	13	12	เพิ่ม 5
2)	8	8	8	12	12	12	เพิ่ม 4
3)	10	12	11	15	13	14	เพิ่ม 3
4)	10	9	9.5	11	13	12	เพิ่ม 2.5
5)	8	8	8	11	15	13	เพิ่ม 5
6)	6	6	6	14	12	13	เพิ่ม 7
7)	10	11	10.5	13	15	14	เพิ่ม 3.5
8)	10	9	9.5	12	14	13	เพิ่ม 3.5
9)	8	9	8.5	11	13	12	เพิ่ม 3.5
10)	4	5	4.5	12	12	12	เพิ่ม 7.5
11)	6	7	6.5	13	11	12	เพิ่ม 5.5
12)	10	12	11	10	12	11	เพิ่ม 0
13)	4	6	5	8	10	9	เพิ่ม 4
14)	8	8	8	13	15	14	เพิ่ม 6
15)	4	7	5.5	12	10	11	เพิ่ม 5.5
16)	8	9	8.5	11	11	11	เพิ่ม 2.5
17)	8	10	9	10	14	12	เพิ่ม 3
18)	10	9	9.5	10	19	11	เพิ่ม 1.5
19)	8	9	8.5	12	10	11	เพิ่ม 2.5
20)	10	10	10	13	9	11	เพิ่ม 1
21)	10	10	10	12	10	11	เพิ่ม 1
22)	4	5	4.5	12	10	12	เพิ่ม 7.5

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อน		ค่าเฉลี่ย	คะแนนหลังการ		ค่าเฉลี่ย	คะแนนผลต่าง (เพิ่ม/ลดลง)	
	การทดลอง			ทดลอง				
	(20 คะแนน)			(20 คะแนน)				
	ผู้ประเมิน			ผู้ประเมิน				
	คนที่ 1	คนที่ 2		คนที่ 1	คนที่ 2			
23)	10	8	9	11	9	10	เพิ่ม	1
24)	6	8	7	11	11	11	เพิ่ม	4
25)	8	9	8.5	13	9	11	เพิ่ม	2.5
26)	8	8	8	12	10	11	เพิ่ม	3
27)	10	13	11.5	11	13	12	เพิ่ม	0.5
28)	6	9	7.5	11	11	11	เพิ่ม	3.5
29)	10	10	10	12	14	13	เพิ่ม	3
30)	10	10	10	10	14	12	เพิ่ม	2
31)	10	11	10.5	12	14	13	เพิ่ม	2.5
32)	8	8	8	10	12	11	เพิ่ม	3
33)	4	8	6	11	17	14	เพิ่ม	8
34)	6	6	6	10	14	12	เพิ่ม	6
35)	6	7	6.5	10	14	12	เพิ่ม	5.5
36)	12	12	12	13	15	14	เพิ่ม	2
37)	10	14	12	12	22	17	เพิ่ม	5
38)	6	6	6	12	12	12	เพิ่ม	6
39)	8	9	8.5	13	9	11	เพิ่ม	2.5
40)	9	9	9	11	11	11	เพิ่ม	2
41)	10	10	10	11	11	13	เพิ่ม	3
42)	8	10	9	10	12	12	เพิ่ม	3
ค่าเฉลี่ย	7.98	8.86	8.42	11.52	12.55	12.05	เพิ่ม	3.63

จากตาราง 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยคะแนนก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 8.42 และ คะแนนหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.05 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.63

2. ผลคะแนนหลังการทดลองกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติเพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2

จากการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2 ตามเกณฑ์หัวข้อเกณฑ์การประเมิน ดังปรากฏ ตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2 ตามเกณฑ์หัวข้อเกณฑ์การประเมิน

หัวข้อเกณฑ์การประเมิน	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	ร้อยละเทียบ Global Scale of English (Score: 90)	ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR
คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา (vocabularies and structures)	42	20	8.98	40.39	A2 ⁺
ความถูกต้อง (Accuracy)		20	13.40	60.32	B2
ไวยากรณ์ (Grammar)		20	11.81	53.14	B1 ⁺
ความคล่องแคล่ว (fluency)		20	11.60	52.18	B1 ⁺
ความสามารถในการสื่อสาร (communicative strategy)		20	13.07	58.82	B1 ⁺
ผลเฉลี่ยรวม			12.05	52.97	B1⁺

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนจากการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติคะแนน 20 คะแนน ภาพรวมผลเฉลี่ยรวม

ทุกด้าน เท่ากับ 12.05 คิดเป็นร้อยละ 52.97 อยู่ในระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ที่ระดับ B1⁺ โดยแบ่งตามเกณฑ์การประเมินเป็นหัวข้อ เกณฑ์การประเมินเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) คะแนนเฉลี่ยด้านความถูกต้อง (Accuracy) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.98 คิดเป็นร้อยละ 60.39 อยู่ในระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ที่ระดับ B2 2) คะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถในการสื่อสาร (communicative strategy) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.07 คิดเป็นร้อยละ 58.82 อยู่ในระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ที่ระดับ B1⁺ 3) คะแนนเฉลี่ยด้านไวยากรณ์ (Grammar) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.81 คิดเป็นร้อยละ 53.14 อยู่ในระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ที่ระดับ B1⁺ 4) คะแนนเฉลี่ยด้านความคล่องแคล่ว (fluency) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.60 คิดเป็นร้อยละ 52.18 อยู่ในระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ที่ระดับ B1⁺ และ 5) คะแนนเฉลี่ยด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา (vocabularies and structures) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.98 คิดเป็นร้อยละ 40.39 อยู่ในระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ที่ระดับ A2⁺

3. ความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

ภายหลังจากทำการทดลองเสร็จสิ้นทั้ง 5 บทเรียน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 42 คน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาสาระ 2) ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ 3) ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 12 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 5 แสดงความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

รายการประเมิน	Mean	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา			
1) บทบาทสมมติเป็นเนื้อหาที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน	4.26	0.54	พึงพอใจมาก
2) ความน่าสนใจและทันสมัย	3.69	0.78	พึงพอใจมาก
3) ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	4.24	0.69	พึงพอใจมาก
4) นักเรียนเข้าใจรูปแบบภาษา/คำศัพท์ได้ดี	4.21	0.68	พึงพอใจมาก
รวม	4.10	0.67	พึงพอใจมาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
2. ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ			
5) นักเรียนสามารถนากิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้จริง	4.00	0.58	พึงพอใจมาก
6) สนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน	4.00	0.66	พึงพอใจมาก
7) ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.17	0.62	พึงพอใจมาก
8) ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม/ทีม	3.83	0.85	พึงพอใจมาก
รวม	4.00	0.68	พึงพอใจมาก
3. ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ			
9) มีความรู้ความเข้าใจ และมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.90	0.73	พึงพอใจมาก
10) กิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี	4.05	0.79	พึงพอใจมาก
11) เป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	3.88	0.80	พึงพอใจมาก
12) ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในบทเรียน ได้มากขึ้น	3.88	0.74	พึงพอใจมาก
รวม	3.93	0.77	พึงพอใจมาก
ภาพรวม	4.01	0.71	พึงพอใจมาก

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรวมทั้ง 3 ด้าน ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก (Mean = 4.01, S.D. = 0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับพึงพอใจมาก (Mean = 4.10, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก (Mean = 4.00, S.D. = 0.68) และลำดับสุดท้ายคือ ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก (Mean = 3.93, S.D. = 0.77) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บทบาทสมมติเป็นเนื้อหาที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับพึงพอใจมาก (Mean = 4.26, S.D. = 0.54) ส่วนความน่าสนใจและทันสมัย มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด อยู่ในระดับพึงพอใจมาก (Mean = 3.69, S.D. = 0.78)

บทที่ 5

การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร” การวิจัยครั้งนี้เป็นลักษณะงานวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre- Experimental Research) โดยใช้รูปแบบตามแผนการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group-Pretest-Posttest Design) ซึ่งในบทนี้จะรายงานในหัวข้อการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล การนำผลวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน บทสรุป ปัญหาที่พบในการวิจัย และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ 2) ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 5 บทเรียน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติและด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่า t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ๆ ละ 3 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที รวมเวลาเรียนทั้งหมด 15 คาบเรียน ซึ่งไม่รวมการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ภายหลังจากที่เรียนจบแล้วนักเรียนจะได้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ก่อนเริ่มเรียนได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยการจับสลาก จำนวน 2 สถานการณ์

จากที่กำหนดให้ 3 สถานการณ์ใช้เวลาทดสอบ 3-5 นาที ต่อ 1 คู่ โดยเงื่อนไขการให้คะแนนคือ มีกรรมการผู้ประเมิน 2 ท่าน ประกอบไปด้วย ผู้วิจัยซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้สอนและผู้ประเมิน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษอีก 1 ท่าน เป็นผู้ประเมิน บันทึกคะแนนหลังจากการทดสอบก่อนเรียนได้ดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจำนวน 5 บทเรียนหลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียน (Post-Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบและวิธีการทดสอบแบบเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน นำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้ค่า t -test (Paired sample t -test) หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแล้วนักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นำผลค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามหัวข้อเกณฑ์การประเมิน ในแต่ละหัวข้อพบว่านักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน ดังนี้ ด้านความถูกต้อง (Accuracy) ความสามารถในการสื่อสาร (communicative strategy) ไวยากรณ์ (Grammar) ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) และด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา (vocabularies and structures) ตามลำดับ ผลการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2 หลังการทดลอง ภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ที่ระดับ B1+ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือการศึกษาภาคบังคับที่กำหนดไว้ที่ระดับ A2 นอกจากนี้ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก 3 ด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติและด้านเนื้อหา

5.2 การอภิปรายผล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 คน ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยพบได้จากคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถอภิปรายผลเป็นประเด็นได้ดังนี้

5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

จากคะแนนการวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง พบว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยคะแนนก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 8.42 และคะแนนหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.05 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.63 เนื่องจากว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรูปแบบที่กำหนดสถานการณ์ให้ในงานวิจัยนี้ได้กำหนดบทบาทสมมติในหัวข้อที่เป็นสถานการณ์จริงที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวันอาทิ เช่น สอบถามข้อมูลทั่วไป การโทรศัพท์ การถามทาง การจองที่นั่ง การขอโทษ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี คำภาชี, และสุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2564) กล่าวว่า กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้จริง ผู้เรียนจะมีความคล่องแคล่วในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติที่ช่วยในการ ฝึกพูดอย่างเป็นธรรมชาติ และให้โอกาสในการแสดงออก เนื่องจากเป็นกิจกรรมการละครอย่างหนึ่ง ที่นิยมนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสามารถใช้บุคลิกภาพของตนเอง ในการเรียนภาษาด้วยการเลียนแบบ และแสดงท่าทางตามจินตนาการ รวมทั้งความจำ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันอย่างมีความหมาย ความเข้าใจ มากกว่าจะเน้นด้านไวยากรณ์ และยังเป็นการจัดสถานการณ์ให้ผู้แสดงมีโอกาสแสดงออกได้อย่างเป็นธรรมชาติดังผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 พบว่า ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับวิจัยของ มานิตา สิทธิพร, และยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2564) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง WE are Friends โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการปฏิบัติเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.17 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กาญจนา คุณารักษ์ (2558) อ้างถึง (Joyce & Weil, 2001) กล่าวถึงบทบาทสมมติไว้ว่าเป็นกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ที่เป็นการแสดงที่สวมบทบาทเหมือนชีวิตจริง จะเป็นตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจบทบาทของชีวิตจริงและนักเรียนสามารถแสดงการตอบสนองทางอารมณ์และพฤติกรรมและยังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดอย่างมีประสิทธิภาพอีกประการหนึ่งอีกด้วย นอกจากนี้ ผลคะแนนที่สูงขึ้นยังอาจเกิดจากการที่นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้นหลังจากได้ทำกิจกรรมฝึกการใช้ภาษาจนเกิดความถูกต้องในขั้นตอนการฝึกซ้อม ก่อนแสดงบทบาทสมมติ นอกจากนี้ Islam P. & Islam T. (2012) ได้ให้ผลการวิจัยสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดที่เรียนรู้ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติที่ส่งเสริมความคล่องแคล่วไว้วางกายหลังจากการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมตินักเรียนมี

พัฒนาการในด้านการพูดดีขึ้นอีกทั้งยังมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการพูดเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการพูดมีความมั่นใจในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วมากขึ้น

5.2.2 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองกิจกรรมการ แสดงบทบาทสมมติกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ A2

จากการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองด้วยกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนตามระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ซึ่งเกณฑ์ความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือการศึกษาภาคบังคับ กำหนดไว้ที่ระดับ A2 โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านความถูกต้อง (Accuracy) อยู่ที่ระดับ B2 ความสามารถในการสื่อสาร (communicative strategy) อยู่ที่ระดับ B1⁺ ไวยากรณ์ (Grammar) อยู่ที่ระดับ B1⁺ ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) อยู่ที่ระดับ B1⁺ และด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา (vocabularies and structures) อยู่ที่ระดับ A2⁺ โดยภาพรวมทุกด้าน อยู่ที่ระดับ B1⁺ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กุลชลี ฐปะเดมิย์, และประกอบคุณารักษ์ (2565) การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การนำนโยบายและแนวทางการใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของยุโรปไปปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่าโดยทั่วไปโรงเรียนมีการนำกรอบอ้างอิงดังกล่าวไปใช้ในระดับปานกลาง มีการนำนโยบายการใช้กรอบอ้างอิงนี้ไปปฏิบัติแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และยังคงสอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศ ไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ได้กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบกับกรอบ CEFR อยู่ในระดับ A2

5.2.3 ความพึงพอใจต่อบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

นักเรียนได้ให้ข้อมูลความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในแบบสอบถามพบประเด็นในการอภิปรายในด้านต่าง ๆ คือ 1) ด้านเนื้อหาสาระ 2) ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติและ 3) ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจรวมทุกด้านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก (Mean = 4.01, S.D. = 0.71) โดยสามารถอภิปรายผลในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านเนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจมาก (Mean = 4.10, S.D. = 0.67) นอกจากเนื้อหาของบทบาทสมมติที่มีความน่าสนใจเป็นเรื่องที่พบเจอในชีวิตประจำวันแล้วยังมีความง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับผู้เรียน อาจเป็นเพราะว่านักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ไม่ยากเกินไปและอยู่ในระดับความรู้ของนักเรียนส่งผลให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้จริงโดยผ่านการแสดงตามบทบาทใน

สถานการณ์ต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเข้าใจความหมายผ่านบริบทและการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งมีส่วนสำคัญในการช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้นอีกทั้งยังเอื้อให้นักเรียนได้เข้าใจรูปแบบและคำศัพท์ได้ดีและสามารถนำภาษามาใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทสมมติที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนไว้ว่า การเลือก สถานการณ์ (Situation) เป็นการกำหนดสถานที่ ฉาก หรือเค้าโครงเรื่องรวมถึงสถานการณ์อื่นที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัตินั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ภาระงานหรืองานควรมีความยากง่ายตามระดับของผู้เรียน นอกจากนี้ในการกำหนด บทบาท (Role) ก็เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการแสดงบทบาทสมมติ

2. ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนมีความพึงพอใจมากกับบทบาทสมมติที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน (Mean = 4.00, S.D. = 0.68) และนักเรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้อาจเกิดจากการคัดเลือกบทบาทสมมติตามหลักการแนวคิดของ Richards (2006) ที่กล่าวว่า การใช้สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันจะมีส่วนอย่างมากในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในการใช้ภาษาและส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย ซึ่ง Littlewood (1981) และ Ments (1989) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของบทบาทสมมติที่สนับสนุนไว้ว่า หากผู้เรียนได้สมมติตัวเองในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงชีวิตจริงที่อาจจะเกิดขึ้นนอกห้องเรียนหรืออาจจะป็นสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปที่พบเจอในชีวิตประจำวัน จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในระดับสูงต่อการทำกิจกรรม อีกทั้งยังเป็นเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดเชิงบวกและรู้สึกปลอดภัยในการแสดงทัศนคติและความรู้สึก การเชื่อมโยงใกล้เคียงกับโลกภายนอกห้องเรียนของผู้เรียนอีกด้วย

3. ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก (Mean = 3.93, S.D = 0.77) อาจเนื่องมาจากกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสในการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญและมั่นใจในการใช้ภาษาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2537), Campbell and Wales (1970) ที่ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทักษะพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเมื่อนักเรียนได้มีการฝึกปฏิบัติทางภาษาซ้ำ ๆ ในปริมาณที่เพียงพอและได้รับการส่งเสริมที่ถูกต้องทางรู้สึกปลอดภัยที่จะถาม ซึ่งเมื่อนักเรียนมีพื้นฐานที่ดีจากทักษะการฟังและพูดผ่านการฝึกปฏิบัติ ก็จะส่งผลให้ทักษะการพูดเกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ Littlewood (1981) และ Richards (2006) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารที่เน้นทักษะการฟัง-พูด เพื่อให้ได้ผลจริงจึงจำเป็นต้องมีแนวทางการเรียนการสอนที่มีมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกพูดและฟังในกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย โดยผ่านการแสดงตามบทบาทที่บ่อยครั้งและหลากหลายในสถานการณ์ต่าง ๆ จนก่อให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้นและส่งผลให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นอีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีดังนี้

1. การวิจัยที่เก็บข้อมูลนอกเหนือจากในชั้นเรียน โดยอาจพัฒนารูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติที่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีมากน้อยเพียงใด

2. ควรมีการดำเนินการวิจัยในทักษะอื่น เช่น ทักษะการอ่านและการเขียน โดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่นักเรียนสามารถเขียนบทเอง โดยเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากทักษะการอ่านและการเขียน

3. ในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนที่เรียนเก่งผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่เรียนอ่อนบางคนผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดหลังการทดลอง เนื่องจากได้จับคู่กับนักเรียนที่เรียนเก่งและพยายามช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่าจึงทำให้การสนทนาคำเนินต่อไปโดยไม่ติดขัด สำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนจับคู่กันเอง จะมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นน้อย ดังนั้น ในการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรหลีกเลี่ยงที่จะให้นักเรียนที่เรียนอ่อนจับคู่กันเอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา คุณารักษ์. (2558). *การออกแบบการเรียนการสอน*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตนครปฐม พระราชวังสนามจันทร์.
- กรณีการ์ กาญจันดา. (2550). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. เอกสารรายงานการวิจัย เรื่องการศึกษาภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2546.: กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.
- เกศสุตา ปงลังกา. (2550). *การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- จตุพล นามนาย. (2562). *การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. (2557). *การวัดและประเมินผลการศึกษา Educational Measurement and Evaluation*.: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตินันท์ ชาริขุม. (2563). *กิจกรรมบทบาทสมมติ กับการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนายสิบตำรวจ*. วารสารสวະศรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- นุชจรี ภูเงิน. (2556). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3*. สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เนตรชนก โฉมทอง. (2562). *การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา*. Humanities, Social Sciences and arts Volume 12 Number 4.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปาริชาติ เตชะ. (2553). *การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*

โดยใช้บทบาทสมมติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, บัณฑิตวิทยาลัย.

พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

พิชญ์ภวิศ ภูมิภณี และ สมบูรณ์ พินธุรักษ์. (2553). *การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

มานิตา สิทธิพร และยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง WE are Friends โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วารสาร มจร. อุบลปริทรรศน์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม 2564).

รสสุคนธ์ โทอุบล. (2562). *ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอน ภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.

สมฤดี คำภาชี. (2564). *ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศศิกานต์ โคตรนาค และอโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง (2564). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยการณ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

Anchunda, H.Y. (2021). *An Investigation of Thai Students' English-speaking Problems and Needs and the Implementation Collaborative and Communicative Approaches to Enhance Students' English-speaking skills*. The Golden Teak : Humanity and Social Science Journal (GTHJ).

Agboola Sogunro, O. (2004). *Efficacy of role -playing pedagogy in training leaders: some reflections*. Journal of Management Development, 23(4), 355–371. <https://doi.org/10.1108/02621710410529802>

Cobo, A., Conde, O., Quintela, M. Á., Mirapeix, J. M., & López-Higuera, J. M. (2011). *On-line role-play as a teaching method in engineering studies*. Journal of Technology and Science Education, 1(1). <https://doi.org/10.3926/jotse.2011.13>

- Richards, J.C. (2008). *Teaching Listening and Speaking From Theory to Practice*: Cambridge University Press.
- Rivers, W. M. (1981). *Teaching foreign language skills (2nd ed.)*. Chicago: University of Chicago Press.
- Ross, Elinor P., & Bettey, D. R. (1990). *An Introduction To Teaching The Language Arts*. U.S: The Dryden Press.
- Savignon, Sandra J. (2002). *Interpreting Communicative Language Teaching*. US: Yale University Press.
- Schickedanz, J. A., & York, M. E. (1997). *Strategies for teaching Young Children New Jersey*: Prentice-Hall Inc.
- Selinker, L. (1972). Interlanguage. *International Review of Applied Linguistics*, 10(3), 209-241.
- Stern, H. H. (1983). *Fundamental Concepts of Language Teaching*. Shanghai: Shanghai Foreign Language Education Press.
- Sumpana. (2010). *Improving The Students' Speaking Skill By Role Play*. (Master Degree in Language Teaching Study), Muhammadiyah University of Surakarta.
- Sunardi. (2013). *Teaching Speaking Ability Through Role Play*. Tanjungpura University.
- Thornberry, S. (2011). *How to teach Speaking (1 edition ed.)*: Pearson Education.
- Walker, C. O., Greene, B. A., & Mansell, R. A. (2006). *Identification with academics, Intrinsic/extrinsic motivation, and self-efficacy as predictors of cognitive engagement*. *Learning and Individual Differences*. 16, 1-12.
- Watterson, M. (2008). *Repair of Non-Understanding in English in International Communication*. *World Englishes*, 27(3/4), 378-406.
- Widdowson, H. G. (1978). *Teaching Language as Communication*. Oxford: Oxford University Press. N.P.: n.p.
- Wong, S. L. (2005). *Language learning strategies and language self-efficacy: Investigating the relationship in Malaysia*. *RELC Journal*, 33(3), 245-269.
- Yule, G. (1996). *The study of Languages*. Cambridge University Press. N.P.: n.p.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาคผนวก ข

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/๐๔๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนขานุกิตติคุณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นางสาวอมิตา แก้วตา รหัสประจำตัว ๖๔๐๙๑๕๖๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนขานุกิตติคุณ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Dr.Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าอิสระซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามย์ นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นางสาวอมิตา แก้วตา
โทร. ๐๙-๖๘๖๗-๑๘๖๖

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๔๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณเกรียงศักดิ์ คงไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวอมิตา แก้วตา รหัสประจำตัว ๖๔๐๙๑๕๖๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนขานวิทยา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Dr. Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามย์ นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวอมิตา แก้วตา

โทร. ๐๙-๖๘๖๗-๑๘๖๖

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๔๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณโสภิตา มั่งอณะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวอมิตา แก้วตา รหัสประจำตัว ๖๔๐๙๑๕๖๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนขานุกาญศึกษา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Dr.Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวอมิตา แก้วตา

โทร. ๐๙-๖๘๖๗-๑๘๖๖

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการคั่นคว่ำอิสระ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๔๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการคั่นคว่ำอิสระ

เรียน คุณหญิง เทพปิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการคั่นคว่ำอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการคั่นคว่ำอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวอมิตา แก้วตา รหัสประจำตัว ๖๔๐๙๑๕๖๑ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการคั่นคว่ำอิสระ เรื่อง “การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนขานุกวิทยา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Dr. Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการคั่นคว่ำอิสระ

ในการคั่นคว่ำอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการคั่นคว่ำอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาลุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวอมิตา แก้วตา

โทร. ๐๙-๖๘๖๗-๑๘๖๖

ภาคผนวก ง ตารางกำหนดเนื้อหาบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

(Table of unit Content Specification)

Topic of Role Play	Learning Objectives	Direct Test	Expected Structure
<p>1. Talking about personal Information Endowment with Language communication skills for exchange of data and information; efficient expression of feelings and opinions CEFR A2</p> <p>An ability to deal with simple, straight forward information and begin to express oneself in familiar contexts.</p>	<p>1. Identify information about oneself and others when greeting.</p> <p>2. Ask for information about others and answer questions about oneself when greeting.</p> <p>3. Exchange information when greeting with others in a conversation.</p> <p>4. Present information about greeting new people.</p>	<p>Situation</p> <p>In the classroom</p>	<p>Present Simple tense.</p> <p>- What is your nickname?</p> <p>- My nickname is.....</p> <p>- Where do you come from?</p> <p>- I come from.....</p> <p>- What is your nationality?</p> <p>- My nationality is.....</p> <p>- Nice to meet you</p> <p>- Nice to meet you too.</p> <p>Vocabulary</p> <p>introduce, name, surname, nickname, nationality, age, come, nice, meet.</p>
<p>2. Telephoning Endowment with Language communication skills for exchange of data and information; efficient expression of feelings and opinions CEFR A2</p> <p>An ability to deal with simple, straight forward information and begin to express</p>	<p>1. Analyze communication skills</p> <p>2. Identify strategies for answering business telephones</p> <p>3. Demonstrate proper skills and techniques for using a telephone</p>	<p>Situation</p> <p>On call</p>	<p>How To Answer The Phone In English</p> <p>How To Introduce Yourself On The Phone</p> <p>“Hello. Mary speaking.</p> <p>How can I help you?”</p> <p>“Good morning/good afternoon/good evening. This is Michelle. How can I help you?”</p> <p>“Hello. You’ve reached English-</p>

Topic of Role Play	Learning Objectives	Direct Test	Expected Structure
oneself in familiar contexts.			<p>Everyday. How may I help you?"</p> <p>"Hello. This is Sarah."</p> <p>"Hi. It's Mark."</p> <p>If it's a very formal introduction then you could say:</p> <p>"Hello. My name is Paul."</p> <p>Or if you're phoning someone for another person say:</p> <p>"Hello. I'm phoning on behalf of Mrs Miller. This is Sally."</p>
<p>3 Giving directions</p> <p>Ability to present data, information, concepts and views about various matters through speaking and writing.</p> <p>CEFR A2</p> <p>An ability to deal with simple, straight forward information and begin to express oneself in familiar contexts.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Identify information about giving directions. 2. Ask for information and answer questions about giving directions. 3. Exchange information when asking and answering questions about directions with others in a conversation. 4. Present information about giving directions. 	<p>Giving directions</p> <p>Situation</p> <p>In the city</p>	<p>Preposition of Place</p> <p>-Excuse me. Where is the?</p> <p>It is</p> <p>Vocabulary</p> <p>turn left / turn right, corner, intersection, on the left/right, on, opposite, in front, between, behind, near.</p>
<p>4. Making reservation</p> <p>Ability to present data, information, concepts</p>	<p>The Learners demonstrate understanding of concepts, and</p>	<p>Situation</p> <p>At hotel</p>	<p>Guest/Traveler - Reserving a Hotel Room at a Hotel</p> <p>Do you have any</p>

Topic of Role Play	Learning Objectives	Direct Test	Expected Structure
<p>and views about various matters through speaking and writing.</p> <p>CEFR A2</p> <p>An ability to deal with simple, straight forward information and begin to express oneself in familiar contexts.</p>	<p>principles in preparing the dining room/restaurant area for service.</p> <p>1. Independently prepares the dining room/restaurant area for service</p> <p>2. Demonstrate knowledge and skills of food and beverage service in relation to taking table reservations</p> <p>1. Take table reservations</p> <p>1.2 ask pertinent questions to complete the details of the reservations</p> <p>1.3 Record reservation data on forms accurately based on establishments standards</p>		<p>vacancies?</p> <p>Do you have a room available for 5th October?</p> <p>Do you have a double room available for 3 nights?</p> <p>Can I book a room for tonight?</p> <p>What's the price of a double room?</p> <p>I'd like a double room with two beds, please.</p> <p>What's the room rate for a single room?</p> <p>Receptionist/ Front Desk - Common Questions to ask a Guest</p> <p>How long will you be staying?</p> <p>How many nights will you be staying?</p> <p>May I have your name and phone number please?</p> <p>May I ask you to fill out this form for me please?</p>
<p>5. Making an apology</p> <p>Ability to present data, information, concepts</p>	<p>Students will research a major mistake in history or in current events and</p>	<p>Situation</p> <p>At classroom</p>	<p>Making an apology</p> <p>I'm sorry that we made so much noise last night.</p>

Topic of Role Play	Learning Objectives	Direct Test	Expected Structure
<p>and views about various matters through speaking and writing.</p> <p>CEFR A2</p> <p>An ability to deal with simple, straight forward information and begin to express oneself in familiar contexts</p>	<p>compose an apology from the point-of-view of the person who made the mistake. The apology will contain the Boys Town steps for the skill of</p> <p>“Making an Apology.”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Students will apply their use of 21st Century skills such as writing and interpersonal skills. 		<p>I apologise for my lateness!</p> <p>We can also use sorry to show sympathy.</p> <p>A: I'm having a very tough time at work.</p> <p>B: I'm sorry to hear that.</p> <p>Do you want to talk about it?</p> <p>I was sorry to hear that you lost your job.</p> <p>Accepting an apology</p> <p>To reply to someone who has said sorry, we can say:</p> <p>That's alright</p> <p>Don't mention it</p> <p>Don't worry about it</p> <p>Not at all</p>

ภาคผนวก จ : ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

Lesson Plan 1 Talking about personal Information

Level: Grade 7

Time: 50 minutes

1. Objectives: Learning Objectives

1. Identify information about oneself and others when greeting.
2. Ask for information about others and answer questions about oneself when greeting.
3. Exchange information when greeting with others in a conversation.
4. Present information about greeting new people.

2. Language Focus

Vocabulary: introduce, name, surname, nickname, nationality, age, come, nice, meet.

Form/ Structure: - What is your name?

- My name is.....
- What is your nickname?
- My nickname is.....
- Where do you come from?
I come from.....
- What is your nationality?
- My nationality is.....
- Nice to meet you
- Nice to meet you too.

3. Materials: - flag cards.

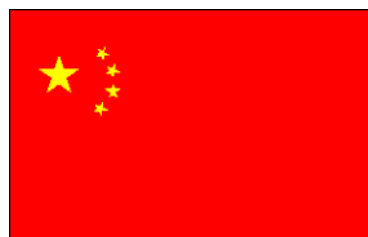
- Flag picture cards.
- Personal information cards.
- Sentence cards, Role play cards.

4.Procedures

-T shows the various national flags picture cards. Then sticks them on the board.

Picture cards

-Ss tell the names and nationalities of the countries from the picturecards.

-T shows flashcards of the countries and nationalities. Then pronounce the vocabulary.

-Ss repeat the vocabulary about countries and nationalities.

-T gives flashcards to the students.

-Ss match the flashcards with picture cards on the board. Repeat the vocabulary.

-T presents information about greeting.

Good morning/ Good afternoon. How are you?

I'm Miss Sirikan .

My nickname is Kan.

I come from... Thailand.

My nationality is Thai.

Nice to meet you.

-Ss repeat the structures from the teacher's presentation.

-T asks and answer the questions through puppets.

-T Good morning. How are you?

-PP Good morning. I'm very well.

-T What is your name?

-PP My name is Sirikan.

-T what is your nickname?

-PP My nickname is Kan.

-T Where do you come from?

-PP I come from Thailand.

-T What is your nationality?

-PP my nationality is Thai.

- T nice to meet you.
- PP nice to meet you too.
- T asks students to repeat all the conversation.
- T divides students in to 2 groups.
- Ss practice the conversation.
- T asks students practice conversation in pair.
- T explains the structure, ask and answer about oneself.
- T divides students into group of four.
- T gives separated sentences for each group. Separated Sentences cards
- T asks students rearrange the sentences.
- Ss rearrange the sentences in the correct order. Then read their sentences.
- Ss read their sentences.
- T gives role play cards to students.

Student A role play card

	<p>Name: Rinda Surname: Siriwat Nickname: Da Age: 15 years Country: Thailand Nationality: Thai</p>
---	--

Student B role play card

	<p>Name: Leeching Surname: Wáng Nickname: Ming Age: 13 years Country: China Nationality: Chinese</p>
---	--

- T asks students to work in pair.
- Ss read information and practice their role.

- T prepares the costume (e.g dress, scarf, hat.) for each pair.
 - Ss dress up. And act out role play.
 - T checks whether students can communicate through role play.
 - T tells the situation about greeting new people.” You are new student in this school, so you try to make a new friend.
 - T sticks personal information cards on the classroom wall.
 - Ss find the personal information on the classroom wall to fill in the blank personal information cards.
 - T checks personal information cards.
 - Ss read the information.
 - T asks students do pair work.
 - Ss practice the conversation.
 - T asks students to do role play.
 - Ss prepare role play (conversation, costume)
 - Ss act out role play .
 - T observes when they do role play.
- T asks students to do pair work, make the role play situation aboutgreeting, that both of them are new friends. They want to know each other
- T tells the situation one student is a new student in the class who want to make friends, And another one is a classmate. Using a guided role from the teacher. Each student get one guided role play card.

Guided role play

Name:.....

Surname:

Nickname:

Age:

Country:.....

Nationality:

- Ss make a conversation about greeting new people from a guided role play by themselves.

- Ss present their conversation about greeting new people.
- T corrects the conversation.
- Ss practice the conversation.
- Ss prepare the role play. (e.g conversation, performance, costume etc.)
- Ss act out role play.
- T observes when they do role play.

ภาคผนวก ฉ แบบตรวจสอบแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ สำหรับการจัดเรียนรู้กิจกรรมแสดง
บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ตาราง 6 แบบตรวจสอบแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ สำหรับการจัดเรียนรู้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ

คำชี้แจง: โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

- ระดับความคิดเห็น 5 หมายถึง ดีมาก
ระดับความคิดเห็น 4 หมายถึง ดี
ระดับความคิดเห็น 3 หมายถึง ปานกลาง
ระดับความคิดเห็น 2 หมายถึง ปรับปรุง
ระดับความคิดเห็น 1 หมายถึง ใช้ไม่ได้

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.สาระสำคัญ						
1.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้					
2.จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2.2	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
2.3	สอดคล้องกับการประเมินผล					
3.สาระการเรียนรู้						
3.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2	ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.กิจกรรมการเรียนรู้						
4.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
4.3	สอดคล้องกับประเมินผล					
5.สื่อ/แหล่งการเรียนรู้						
5.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา					
5.2	มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
6.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					

ภาคผนวก ข ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้
กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 7 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมแสดง
บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	ระดับความเหมาะสม
1. สารสำคัญ			
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระการเรียนรู้	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	เหมาะสมมาก
2.3 สอดคล้องกับการประเมินผล	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	เหมาะสมมาก
3.2 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับประเมินผล	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ เนื้อหา	4.67	0.58	เหมาะสมมาก
5.2 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	เหมาะสมมาก
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.79	0.31	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

คำชี้แจง : จากสถานการณ์ จำนวน 4 สถานการณ์ ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนแต่ละคู่จับสลากเลือกเพียง 2 สถานการณ์
2. ให้นักเรียนกำหนดผู้พูดตามสถานการณ์ พูดสนทนาแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่คู่ของตนได้รับ
3. กำหนดเวลาให้สถานการณ์ละ 3-5 นาที
4. นักเรียนที่ทำการทดสอบแล้วจะถูกแยกออกไป เพื่อป้องกันการสอบถามข้อมูลซึ่งกันและกันและกันและเพื่อไม่ให้เกิดการเหลื่อมล้ำในการทำการทดสอบ

Guided role-play card Student A

Role-play 1

Role-play 1 Talking about personal Information

Situation 1 In the classroom

You are a current student in the class. You meet a new classmate. You want to make friend with him/her. And then you greet and introduce yourself to him/her.

Role: Student A is a current student. Student B is a new student.

A: Good morning. How are you?

B: Good morning. I'm fine. Thank you, and you?

A: Good morning. I'm very well.

A: What's your name?

B: My name is Jonathan

B: What's your surname?

A: My surname is Bennet.

B: What's your nickname?

A: My nickname is Joe.

B: Where do you come from?

A: I come from Germany.

B: What is your nationality?

A: My nationality is German.

B: Nice to meet you.

A: Nice to meet you too.

Name: Jonathan

Surname: Bennet

Nickname: Joe

Age: 13

Country: Germany

Nationality: German

Guided role-play card Student B

Role-play 1

Role-play 1 Talking about personal Information

Situation 1 In the classroom

You are a new student in the class. You meet your classmate who currently study here. You want to make friend with him/her. And then you greet and introduce yourself to him/her.

Role: Student A is a current student. Student B is a new student.

A: Good morning. How are you?

B: Good morning. I'm fine. Thank you, and you?

A: Good morning. I'm very well.

A: What's your name?

B: My name is Julia.

B: What's your surname?

A: My surname is Pearson.

B: What's your nickname?

A: My nickname is Bell.

B: Where do you come from?

A: I come from Canada.

B: What is your nationality?

A: My nationality is Canadian.

B: Nice to meet you.

Name: Julia

Surname: Pearson

Nickname: Bell

Age: 10

Country: Canada

Nationality: Canadian

Role-play card Student A

Role-play 2

Role-play 2 Describing people.

Situation 2 at the zoo

You and your two younger sisters went to the zoo. But one of them got lost after she asked you to buy some water. So you ask for some help from the zoo officer. And the zoo officer asks you to describe your younger sister and the location where she was lost from you.

Role: Student A is visitor who loses his/her younger sister.

Student B is a zoo officer.

A: Excuse me, I'm looking for my little sister.

Officer:

A: It's around 1 p.m.

Officer:

A: I last saw her at the souvenir shop.

Officer:

A: Her name is Liza She is 7 years old.

Officer:

A: She is short and she has short brown hair.

Officer:

A: She is wearing a yellow blouse, pink skirt, and white shoes.

Officer:

A: That's my little sister, Liza. Thank you very much.

	Name: Liza
	Age: 7
	Hair: short/brown
	Eye: blue
	Height: 110 cms.
	Clothes: red T- shirt, blue skirt

Role-play card Student B is a zoo officer

Role-play 2

Role-play 2 Describing people.

Situation 2 at the zoo

You and your two younger sisters went to the zoo. But one of them got lost after she asked you to buy some water. So you ask for some help from the zoo officer. And the zoo officer asks you to describe your younger sister and the location where she was lost from you.

Role: Student A is visitor who loses his/her younger sister.

Student B is a zoo officer.

A: Excuse me, I'm looking for my little sister.

Officer:

A: It's around 1 p.m.

Officer:

A: I last saw her at the souvenir shop.

Officer:

A: Her name is Liza She is 7 years old.

Officer:

A: She is short and she has short brown hair.

Officer:

A: She is wearing a yellow blouse, pink skirt, and white shoes.

Officer:

A: That's my little sister, Liza. Thank you very much.

	Name: Liza
	Age: 7
	Hair: short/brown
	Eye: blue
	Height: 110 cms.
	Clothes: red T- shirt, blue skirt

Role -play 3

Role play card Student A is the new corner.

Role-play 3 Giving directions	
<p>Situation 3 In the city</p> <p>You have just moved to a new house in the city. One day, you want to go to somewhere in town, and then ask for the directions from the local. You are on the West street.</p> <p>Role: Student A is the new corner. Student B is a local resident.</p>	
<p>New comer: Excuse me! Where is the hospital?</p> <p>Local:</p> <p>new comer: Thank you!</p>	

Role-play 3

Role play card Student B is a local resident.

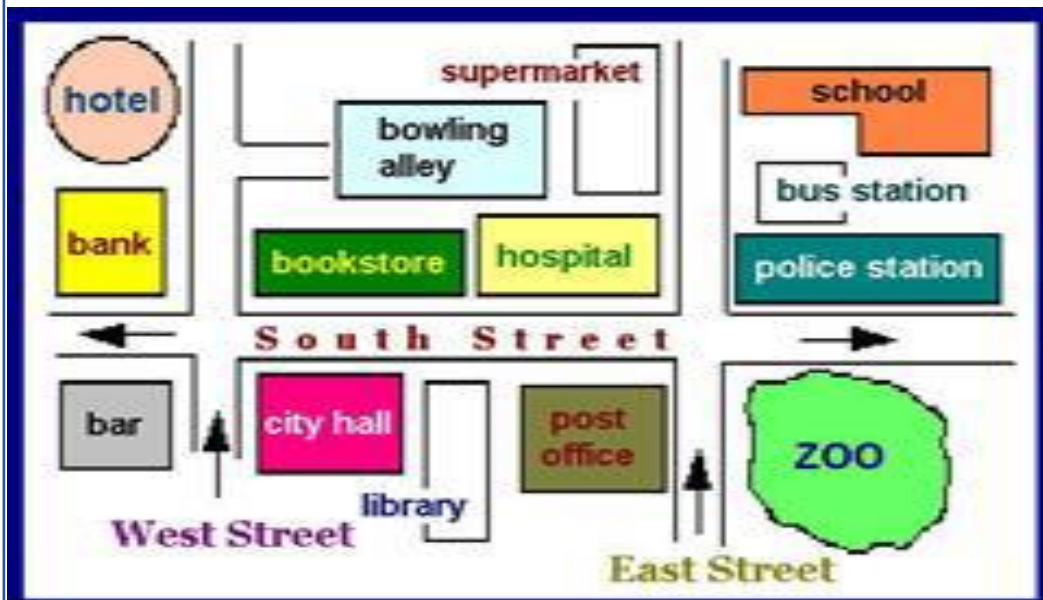
Role-play 3 Giving directions

Situation 3 In the city

You have just moved to a new house in the city. One day, you want to go to somewhere in town, and then ask for the directions from the local. You are on the West street.

Role: Student A is the new corner.

Student B is a local resident.

New comer: Excuse me! Where is the hospital?

Local:

new comer: Thank you!

Role -play 4

Role play card Student A is a florist.

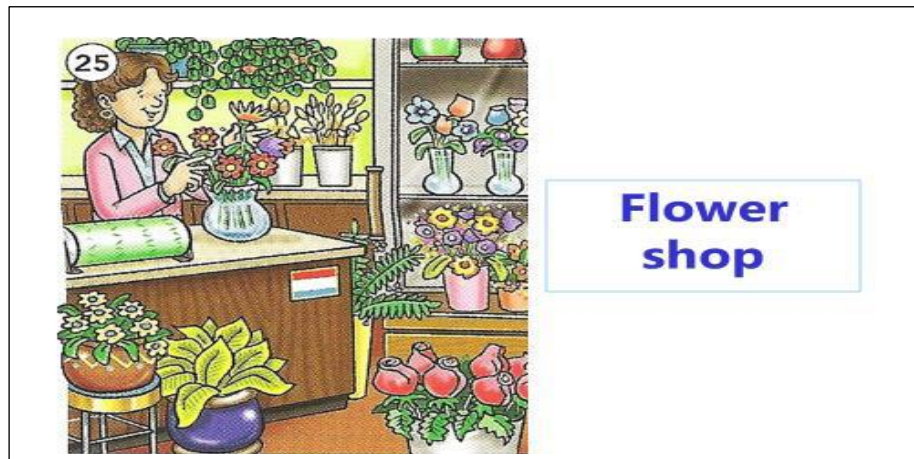
Role-play 4 Shopping

Situation 4 At the flower shop

You are at your shop. Suddenly the customer gets in the shop. He/she wants to buy a bunch of flowers. You ask for the kind of the flowers that he/she wants from your shop.

Role: Student A is a florist.

Student B is a customer.

At the flower shop

Florist.: May I help you?

Customer:

Florist: What kind of flower do you want?

Customer:

Florist: Here. Do you like them?

Customer:

Florist: It costs 120 baht.

Customer:

Role -play 4

Role play card Student B is a customer.

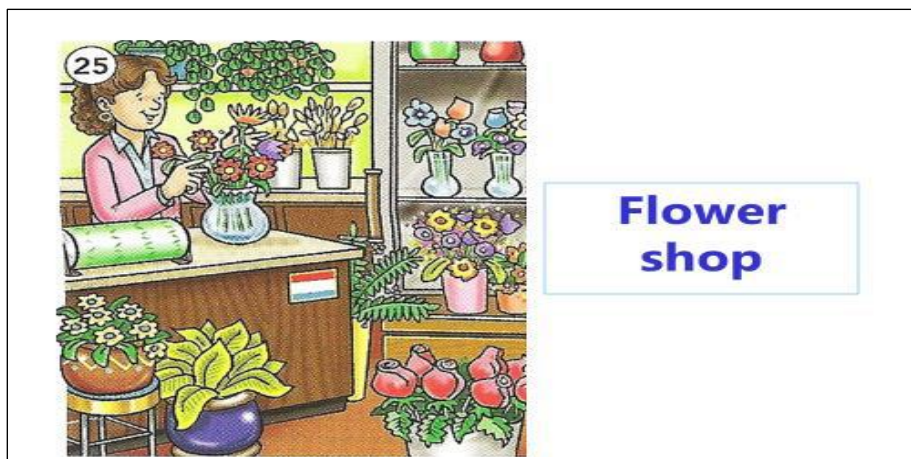
Role-play 4 Shopping

Situation 4 At the flower shop

You are at your shop. Suddenly the customer gets in the shop. He/she wants to buy a bunch of flowers. You ask for the kind of the flowers that he/she wants from your shop.

Role: Student A is a florist.

Student B is a customer.

At the flower shop

Florist.: May I help you?

Customer:

Florist: What kind of flower do you want?

Customer:

Florist: Here. Do you like them?

Customer:

Florist: It costs 120 baht.

Customer:

**ภาคผนวก ฅ : ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
(Index of Item Objective Congruence: IOC)**

Learning Objective	Direct Test	Expected Structure	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การแปล
			1	2	3		
1. Identify information about oneself and others when greeting. 2. Ask for information about others and answer questions about oneself when greeting. 3. Exchange information when greeting with others in a conversation. 4. Present information about greeting new people.	Talking about personal Information Situation In the classroom	Present Simple tense. - What is your nickname? - My nickname is..... - Where do you come from? - I come from..... - What is your nationality? - My nationality is..... - Nice to meet you - Nice to meet you too. Vocabulary introduce, name, surname, nickname, nationality, age, come, nice, meet.	1	1	1	1.00	เหมาะสม
1. Analyze communication skills 2. Identify strategies for answering business telephones 3. Demonstrate proper skills and techniques for using a telephone	Telephoning Situation On call	How To Answer The Phone In English How To Introduce Yourself On The Phone “Hello. Mary speaking. How can I help you?” “Good morning/good afternoon/good evening. This is Michelle. How can I help you?” “Hello. You’ve reached English-Everyday. How may I help you?” “Hello. This is Sarah.” “Hi. It’s Mark.” If it’s a very formal	1	1	1	1.00	เหมาะสม

Learning Objective	Direct Test	Expected Structure	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การแปล
			1	2	3		
		introduction then you could say: “Hello. My name is Paul.” Or if you’re phoning someone for another person say: “Hello. I’m phoning on behalf of Mrs Miller. This is Sally.”					
1 . Identify information about describing people 2 . Ask for information and answer questions about describing people. 3. Exchange information when describing people with others in a conversation. 4 . Present information when describing people.	Describing people Situation At the zoo	Adjectives-Pronoun (Possessive adjective) What does he/she look like? He/She has short/long hair. He/she is tall/ short. What is he/she wearing? He/She is wearing a pink shirt Vocabulary friendly, kind, shy, short, tall, thin, fat,plump, handsome, smart, beautiful, black,hair, blond hair, short hair, long hair, curly, hair, straight hair.	1	1	1	1.00	เหมาะสม
The Learners demonstrate understanding of concepts, and principles in preparing the diningroom/restaurant area for service. 1.Independently prepares the dining room/restaurant area for service 2.Demonstrate knowledge and skills of food and beverage service in relation to	Making reservation Situation At hotel	Guest/Traveler - Reserving a Hotel Room at a Hotel Do you have any vacancies? Do you have a room available for 5th October? Do you have a double room available for 3 nights? Can I book a room for tonight? What’s the price of a double room? I’d like a double room with two beds, please. What’s the room rate for a single room?	0	1	1	0.67	เหมาะสม

Learning Objective	Direct Test	Expected Structure	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การแปล
			1	2	3		
<p>taking table reservations</p> <p>1. Take table reservations</p> <p>1.2 ask pertinent questions to complete the details of the reservations</p> <p>1.3 Record reservation data on forms accurately based on establishments standards</p>		<p>Receptionist/ Front Desk - Common Questions to ask a Guest</p> <p>How long will you be staying?</p> <p>How many nights will you be staying?</p> <p>May I have your name and phone number please?</p> <p>May I ask you to fill out this form for me please?</p>					
<p>Students will research a major mistake in history or in current events and compose an apology from the point-of-view of the person who made the mistake. The apology will contain the Boys Town steps for the skill of “Making an Apology.”</p> <ul style="list-style-type: none"> Students will apply their use of 21st Century skills such as writing and interpersonal skills. 	<p>Making an apology</p> <p>Situation</p> <p>At classroom</p>	<p>Making an apology</p> <p>I’m sorry that we made so much noise last night.</p> <p>I apologise for my lateness!</p> <p>We can also use sorry to show sympathy.</p> <p>A: I’m having a very tough time at work.</p> <p>B: I’m sorry to hear that. Do you want to talk about it?</p> <p>I was sorry to hear that you lost your job.</p> <p>Accepting an apology</p> <p>To reply to someone who has said sorry, we can say:</p> <p>That’s alright</p> <p>Don’t mention it</p> <p>Don't worry about it</p> <p>Not at all</p>	1	1	1	1.00	เหมาะสม

ภาคผนวก ญ : แบบบันทึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการใช้กิจกรรมบทบาท

สมมติ แบ่งตามเกณฑ์หัวข้อเกณฑ์การประเมินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบบันทึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ชื่อเรื่อง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่/.....ครั้งที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

สิ่งที่ประเมิน

1. คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา (vocabularies and structures)
2. ความถูกต้อง (Accuracy)
3. ไวยากรณ์ (Grammar)
4. ความคล่องแคล่ว (fluency)
5. ความสามารถในการสื่อสาร (communicative strategy)

เลข ที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	คำศัพท์ และ โครงสร้าง ทางภาษา	ความ ถูกต้อง	ไวยากรณ์	ความ คล่อง แคล่ว	ความ สามารถใน การสื่อสาร	รวม คะแนน
		3	5	4	4	4	20
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวอมิตา แก้วตา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				คะแนนรวม
	4	3	2	1	
คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษา	ใช้คำศัพท์ สำนวน อย่าง หลากหลายและ โครงสร้างภาษา ถูกต้อง เหมาะสมกับ เรื่องที่พูด	ใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง ประโยคถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่ หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ สำนวน ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ประโยคแบบ ง่ายๆ และ ข้อผิดพลาดไม่ เกิน 3 แห่ง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ประโยคแบบ ง่ายๆ และมี ข้อผิดพลาด	3
ความถูกต้อง	ออกเสียงคำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง ออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ขาดการ ออกเสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	5
ไวยากรณ์	เนื้อหาถูกต้อง มี รายละเอียด ครบถ้วน สมบูรณ์สื่อสาร ได้ตรงเรื่อง	เนื้อหาถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เนื้อหาถูกต้องเป็น บางส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้องหรือมี ข้อผิดพลาด มาก	4
ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ ยังพอสื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ เพื่อทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	4

ความสามารถ ในการสื่อสาร	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับบท บรรยาย	พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	พูดได้น้อย มาก	4
รวม					20

ภาคผนวก ก : คะแนนผลการทดสอบก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน คนที่	คะแนนรวม 20 คะแนน		ผลต่าง (D)
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	
1)	7	12	เพิ่ม 5
2)	8	12	เพิ่ม 4
3)	11	14	เพิ่ม 3
4)	9.5	12	เพิ่ม 2.5
5)	8	13	เพิ่ม 5
6)	6	13	เพิ่ม 7
7)	10.5	14	เพิ่ม 3.5
8)	9.5	13	เพิ่ม 3.5
9)	8.5	12	เพิ่ม 3.5
10)	4.5	12	เพิ่ม 7.5
11)	6.5	12	เพิ่ม 5.5
12)	11	11	เพิ่ม 0
13)	5	9	เพิ่ม 4
14)	8	14	เพิ่ม 6
15)	5.5	11	เพิ่ม 5.5
16)	8.5	11	เพิ่ม 2.5
17)	9	12	เพิ่ม 3
18)	9.5	11	เพิ่ม 1.5
19)	8.5	11	เพิ่ม 2.5
20)	10	11	เพิ่ม 1
21)	10	11	เพิ่ม 1
22)	4.5	12	เพิ่ม 7.5
23)	9	10	เพิ่ม 1
24)	7	11	เพิ่ม 4
25)	8.5	11	เพิ่ม 2.5

นักเรียน คนที่	คะแนนรวม 20 คะแนน		ผลต่าง (D)	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง		
26)	8	11	เพิ่ม	3
27)	11.5	12	เพิ่ม	0.5
28)	7.5	11	เพิ่ม	3.5
29)	10	13	เพิ่ม	3
30)	10	12	เพิ่ม	2
31)	10.5	13	เพิ่ม	2.5
32)	8	11	เพิ่ม	3
33)	6	14	เพิ่ม	8
34)	6	12	เพิ่ม	6
35)	6.5	12	เพิ่ม	5.5
36)	12	14	เพิ่ม	2
37)	12	17	เพิ่ม	5
38)	6	12	เพิ่ม	6
39)	8.5	11	เพิ่ม	2.5
40)	9	11	เพิ่ม	2
41)	10	13	เพิ่ม	3
42)	9	12	เพิ่ม	3
ค่าเฉลี่ย	8.42	12.05	เพิ่ม	3.63

ภาคผนวก ฎ เฉลี่ยคะแนนหลังทดลองกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติกับหัวข้อการประเมิน
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

กิจกรรมบทบาท สมมติ	คำศัพท์		ไวยากรณ์	ความ คล่องแคล่ว	ความสามารถ ในการสื่อสาร	รวม คะแนน
	และ โครงสร้าง ทางภาษา	ความ ถูกต้อง				
Talking about personal Information	1.57	2.52	2.31	2.17	2.52	11.10
Telephoning	1.64	2.43	1.83	2.12	2.36	10.38
Giving Direction	1.88	2.62	2.24	2.33	2.67	11.74
Making reservation	1.93	2.93	2.45	1.98	2.67	13.33
Making an apology	1.95	2.90	2.98	3.00	2.86	13.69
รวม	8.98	13.40	11.81	11.60	13.07	60.24
CEFR: Global Scale of English	40.39	60.32	53.14	52.18	58.82	52.97

ภาคผนวก ฐ : ตารางเทียบคะแนนตามกรอบ CEFR กับ Global Scale of English

CEFR ¹	EF SET	TOEFL iBT ²	IELTS ³	TOEIC (R&L) Total Score ⁴	Cambridge English Scale ⁵	Global Scale of English
< A1	1 - 10	n/a	n/a	n/a	80 - 99	n/a
A1 Beginner	11 - 30	n/a	n/a	120 - 220	100 - 119	22 - 29
A2 Elementary	31 - 40	n/a	n/a	225 - 545	120 - 139	30 - 42
B1 Intermediate	41 - 50	42 - 71	4.0 - 5.0	550 - 780	140 - 159	43 - 58
B2 Upper Intermediate	51 - 60	72 - 94	5.5 - 6.0	785 - 940	160 - 179	59 - 75
C1 Advanced	61 - 70	95 - 120	6.5 - 7.5	945 - 990	180 - 199	76 - 84
C2 Proficient	71-100	n/a	8.0 - 9.0	n/a	200 - 230	85 - 90

ภาคผนวก ท : แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา

แบบประเมินความพึงพอใจ : การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่.....

รายวิชา รหัสวิชา ปีการศึกษา

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจดังนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1) บทบาทสมมติเป็นเนื้อหาที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน					
2) ความน่าสนใจและทันสมัย					
3) ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน					
4) นักเรียนเข้าใจรูปแบบภาษา/คำศัพท์ได้ดี					
2. ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ					
5) นักเรียนสามารถนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง					
6) สนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน					
7) ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีเหมาะสม					
8) ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม/ทีม					
3. ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
9) มีความรู้ความเข้าใจ และมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
10) กิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี					

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
11) เป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
12) ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในบทเรียนได้มากขึ้น					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ภาคผนวก ฅ : ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม
ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Index of Item
Objective Congruence: IOC)

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นและหากท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้
เขียนลงในช่องข้อเสนอแนะที่กำหนดให้โดยมีค่าระดับความคิดเห็นดังต่อไปนี้

-1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อความและรูปแบบของภาษาไม่มีความเหมาะสม

0 แทนเมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความและรูปแบบของภาษามีความเหมาะสม

1 แทนเมื่อแน่ใจว่าข้อความและรูปแบบของภาษามีความเหมาะสม

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การแปล ความหมาย
	1	2	3		
1. ด้านเนื้อหา					
1) บทบาทสมมติเป็นเนื้อหาที่นักเรียนพบเจอ ในชีวิตประจำวัน	1	1	1	1.00	เหมาะสม
2) ความน่าสนใจและทันสมัย	1	1	1	1.00	เหมาะสม
3) ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	1	1	1	1.00	เหมาะสม
4) นักเรียนเข้าใจรูปแบบภาษา/คำศัพท์ได้ดี	1	1	1	1.00	เหมาะสม
2. ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ					
5) นักเรียนสามารถนากิจกรรมบทบาทสมมติ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง	1	1	1	1.00	เหมาะสม
6) สนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการ อยากเรียน	1	1	1	1.00	เหมาะสม
7) ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความ เหมาะสม	1	1	1	1.00	เหมาะสม
8) ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็น กลุ่ม/ทีม	1	1	1	1.00	เหมาะสม
3. ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
9) มีความรู้ความเข้าใจ และมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษมากขึ้น	1	1	1	1.00	เหมาะสม
10) กิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมทักษะการ พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี	1	1	1	1.00	เหมาะสม

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การแปล ความหมาย
	1	2	3		
11) เป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	1	1	1	1.00	เหมาะสม
12) ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในบทเรียนได้มากขึ้น	1	1	1	1.00	เหมาะสม

